

NOV ŠPITAL

Interno glasilo Splošne bolnišnice Slovenj Gradec

*Začetek delovanja državnega programa
DORA v SB Slovenj Gradec*

*Odprtje samostojnega Oddelka za
zdravstveno nego
Pridobitev certifikata ISO 9001:2015*

*Obraz bolnišnice:
Janez Lavre, dr. med.*

UVODNIK

BESEDILO: JANEZ LAVRE, DR. MED.

Iz vsebine

UVODNIK	2 • Uvodnik
V ŽARIŠČU	3 • Začetek delovanja državnega programa DORA v SB Slovenj Gradec
	3 • Državni program DORA začel s slikanjem žensk v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec
	5 • Odprtje samostojnega Oddelka za zdravstveno nego
PREMIKI	6 • Splošna bolnišnica Slovenj Gradec prejela certifikat kakovosti ISO 9001:2015 in standard kakovosti za zdravstveno dejavnost SIST EN 15524:2016
	7 • Revizorski svet inštituta Ekvilib SBSG podelil polni certifikat Družini prijazna organizacija (DPO)
	8 • Center za zdravje na daljavo CEZAR prejel srebrno priznanje GZS za inovativnost 2017
DOBRA PRAKSA	9 • Strokovna interna izobraževanja na področju zdravstvene in babiške nege
	9 • Izmenjava evropskih specializantov na Oddelku za ginekologijo in porodništvo
	10 • Rožnati oktober
OBRAZ BOLNIŠNICE	11 • Janez Lavre, dr. med.
NAŠIM ZAPOSLENIM	16 • Nagovor v. d. strokovne direktorice
	16 • Precepljenost proti gripi se zmanjšuje
	17 • Ustanovljena prva sekcija zdravstvene administracije Slovenije
	19 • Navodila za prijavo poškodbe pri delu v SBSG
	20 • KAP 2017
	20 • NLB donirala sredstva Oddelku za ginekologijo in porodništvo SBSG
RAZVEDRILO	21 • Jesenski izlet
	22 • Športne igre 2017
	22 • Novičke iz bolnišničnega vrtca in šole
	23 • Frančiška
	24 • Receptura - musaka

Spoštovane sodelavke in cenjeni sodelavci,

dnevi presenetljivo hitro minevajo. Zdi se mi, da je minilo šele par tednov, ko sem vam zaželel prijeten poletni oddih. Sedaj pa so pred nami božični prazniki in novo leto.

Ponosen sem, da smo zmogli opraviti veliko pomembnega dela za naše paciente, tako na ambulantnem kot hospitalnem področju. Prepričan sem, da smo s svojim strokovnim delom in prijaznostjo ustrezno poskrbeli za zadovoljitev potreb naših pacientov. Verjamem, da smo sledili usmeritvam Ministrstva za zdravje. Veliko novosti in pridobitev je bilo realiziranih v tem letu. Posebej vesel sem, da smo tudi na strokovnem področju okrepljeni. Na predlog članov strokovnega sveta je nalogo strokovne direktorice prevzela dr. Jana Makuc. Prepričan sem, da bo z njenim strokovnim delom, ob pomoči vsakega od nas, bolnišnica še hitreje strokovno napredovala.

Veliko izzivov nas čaka v letu 2018. Bolnišnica je prejela finančna sredstva za pokrivanje izgub iz preteklih let, če se ustrezno dvigne še cena zdravstvenih storitev, smo na dobri poti, da poslovanje uravnotežimo, strokovni razvoj pa nadaljujemo. Ob sanacijskem programu moramo pripraviti tudi cilje za strateški strokovni razvoj bolnišnice in novogradnjo kirurškega bloka ter obnovo centralne kuhinje. S sodelovanjem in koordinaciji skupnih idej nam bo uspelo, v to sem prepričan, saj so naši doseženi rezultati ohrabrujoči.

Složno in povezano lahko dosežemo vse cilje, ki si jih bomo zadali in bodo realno utemeljeni s potrebami naših pacientov.

V prihajajočih prazničnih dneh vam želim vse lepo, tistim, ki boste na delovnih mestih, pa čim manj zapletenih primerov.

Janez Lavre, dr. med., v. d.

Začetek delovanja državnega programa DORA v SB Slovenj Gradec

BESEDILO: ZALA NAGLIČ, DIPL. INŽ. RAD. TEHNOL.

DORA je organiziran državni presejalni program za zgodnje odkrivanje raka dojke. Ta program se uspešno izvaja vse od leta 2008, ko so prve ženske iz Mestne občine Ljubljana dobile vabila na presejalno mamografijo, ki so jo opravile na Onkološkem inštitutu Ljubljana (OI).

V Splošni bolnišnici Slovenj Gradec (SBSG) smo izpolnili vse zahteve in pridobili status presejalnega centra v okviru državnega presejalnega programa za raka dojke DORA. 12. 12. 2017 smo slavnostno otvorili prostore presejalnega centra DORA Slovenj Gradec in slikali prve ženske.

V okviru programa DORA na pregled dojk s presejalno mamografijo vabimo ženske, stare od 50 do 69 let, vsaki dve leti. V tem starostnem obdobju je največja verjetnost, da ženske zbolijo za rakom dojke, s presejalno mamografijo pa je mogoče odkriti bolezenske spremembe, ki še niso tako velike, da bi jih ženska lahko zatipala pri samopregledovanju ali njen zdravnik pri kliničnem pregledu.

Na presejanje v SBSG so vabljeni ženske, stare med 50 in 69 let, navidezno zdrave in brez predhodno odkritega raka dojke ter s stalnim prebivališčem v območni enoti ZZS

Ravne na Koroškem. V to območje spada 22 občin: Črna na Koroškem, Dravograd, Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mežica, Mislinja, Mozirje, Muta, Nazarje, Podvelka, Prevalje, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Rečica ob Savinji, Ribnica na Pohorju, Slovenj Gradec, Solčava, Šmartno ob Paki, Šoštanj, Velenje in Vuzenica. Ob 70 % udeležbi bomo v okviru programa DORA v SBSG letno slikali okoli 6.600 žensk.

Vsaka ženska, ki je zajeta v presejanje, prejme iz Registra DORE na OI pisno vabilo z datumom, uro in lokacijo pregleda. Na slikanje pride z vabilom in kartico zdravstvenega zavarovanja (urejeno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji) na radiološki oddelek SBSG v prostore DORE. Administracijo in presejalno slikanje v SBSG izvajajo radiološke inženirke, posebej izobražene za program DORA in stalno nadzorovane s strani OI. Po opravljeni mamografiji vsako sliko ločeno odčitata dva zdravnika radiologa,

po potrebi s tretjim nadzornim radiologom. Ženske v petih delovnih dneh prejmejo rezultat presejalne mamografije. Kadar bodo radiologi pri odčitavanju mamografskih slik videli sumljive spremembe, bo ženska telefonsko vabljena na dodatne preiskave na OI v Ljubljano, kjer bo do predvidene vzpostavitve presejalno-diagnostičnega centra programa DORA v UKC Maribor v letu 2018 potekalo tudi zdravljenje morebitnega raka dojke. Dodatna preiskava obsega neinvazivno (povečava, kompresija, druge projekcije, ultrazvočni pregled) ali invazivno diagnostiko (debeloigelnna biopsija).

Cilj programa DORA je v ciljni populaciji zmanjšati umrljivost žensk za rakom dojke za 25 do 30 %. Zato strokovnjaki z OI priporočajo, da se ženske odzovejo vabilu na pregled.

Državni program DORA začel s slikanjem žensk v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec

BESEDILO: ONKOLOŠKI INŠTITUT, SPOROČILO ZA JAVNOST

Ljubljana in Slovenj Gradec, 12. december 2017 – Danes so v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec, potem ko je bolnišnica izpolnila vse strokovne zahteve, odprli presejalni center za zgodnje odkrivanje raka dojke programa DORA. Tako so zdaj v državni presejalni program vključene tudi ženske med 50. in 69. letom iz koroških občin v OE ZZS Ravne na Koroškem. Pomen programa je zgodnje odkrivanje raka dojke z mamografijo vsaki dve leti, s katero odkrijejo raka dojke, še preden se pojavijo tipni ali vidni znaki bolezni. Z odprtjem novega centra je zdaj v program DORA aktivno vkljenih več kot 80 % slovenskih žensk v navedeni starosti. V prihodnjih dveh letih bodo na

presejalno mamografijo v SB Slovenj Gradec povabljene vse ženske med 50. in 69. letom, ki imajo stalno prebivališče v občinah: Črna na Koroškem, Dravograd, Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mežica, Mislinja, Mozirje, Muta, Nazarje, Podvelka, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec, Šmartno ob Paki, Šoštanj, Velenje, Vuzenica, Prevalje, Rečica ob Savinji, Ribnica na Pohorju in Solčava. V teh občinah je 18.968 žensk iz starostne skupine 50 do 69 let.

Otvoritve centra DORA v slovenjegraški bolnišnici se je udeležila tudi ministrica za zdravje Milojka Kolar Celarc, ki je ob širitvi presejalnega programa DORA povedala: »V veliko

veselje mi je, da sem z vami ob začetku delovanja presejalnega

centra DORA v vaši bolnišnici. Čestitam vam, ker ste izpolnili

stroge zahteve za delovanje tega programa. To je še posebej pomemben dogodek za vse ženske koroške regije. Program DORA bo tudi njim omogočil odkrivanje najmanjših rakavih sprememb na dojki. Še v tem mesecu bo začel delovati tudi presejalni center v Splošni bolnišnici Celje in s tem bodo v program DORA vključene ženske v vseh slovenskih regijah. To pomeni, da bodo ženske začele dobivati vabila za mamografije v rednih dvoletnih obdobjih. Skupaj moramo storiti vse, da bo odzivnost v presejalne programe kar največja, saj presejalni programi rešujejo življenja. Zato pozivam ženske, pridite na mamografijo v DORI, sodelujte v programu ZORA in odzovite se na Svitova vabila.«

Janez Lavre, dr. med., v. d. direktorja Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, je ob priključitvi Splošne bolnišnice Slovenj Gradec k programu DORA dejal: »Izredno vesel in ponosen sem, da smo z današnjim dnem tudi na področju Koroške pričeli s presejalnim programom DORA. S tem bodo tudi vse ženske na našem območju ustrezno preskrbljene s tovrstnimi storitvami. Pomembnost je toliko večja, ker gre za najpogostejše rakavo obolenje pri ženskah.«

Mag. Maksimiljan Kadivec, dr. med., vodja državnega programa DORA, je ob začetku slikanja žensk

v SB Slovenj Gradec rekel: »Zahvaljujem se vodstvu in sodelavcem SB Slovenj Gradec, ki so prispevali k temu, da danes s programom DORA in slikanjem žensk začnemo tudi v slovenjegraški bolnišnici. Ta center bo pokrival celotno območje OE ZZS Ravne na Koroškem in tako vključil v program DORA še predzadnje območno enoto v državi in ženskam na Koroškem omogočil presejalne mamografije z namenom zgodnjega odkrivanja raka dojk vsaki dve leti. Zato ženskam svetujemo, da se odzovejo vabilu in se vključijo v program DORA, saj je zdravljenje zgodaj odkritega raka dojk lahko uspešnejše, kar posledično vpliva tudi na kakovost življenja.«

Organiziranost presejalnega programa DORA v SB Slovenj Gradec

Presejalno slikanje dojk v stacionarnem centru DORE v SB Slovenj Gradec izvajajo strokovno usposobljeni radiološki inženirji, posebej izobraženi za program DORA in stalno nadzorovani s strani OI kot upravljavca programa. Vsako mamografsko sliko v DORI ločeno odčitata dva zdravnika radiologa. Kadar radiologi pri odčitavanju mamografskih slik vidijo spremembe na dojki, žensko na dodatne preiskave povabijo na OI v Ljubljano, kjer poteka tudi zdravljenje morebitnega raka dojke. Z odprtjem presejalno-diagnostičnega centra programa DORA v UKC

Maribor, ki je predvideno v 2018, bodo ženske iz OE ZZS Ravne na Koroškem nadaljnje preiskave in zdravljenje nato opravljale v Mariboru.

Ženske na dom prejmejo pisno osebno vabilo Onkološkega inštituta Ljubljana (OI), na katerem bosta določena datum in ura pregleda v slovenjegraški enoti DORE. V primeru, da jim termin ne ustreza, se lahko prenaročijo na brezplačni telefonski številki 080 27 28, vsak dan od ponedeljka do petka med 9. in 12. uro ali pišejo na elektronski naslov dora@okno-i.si. Prav tako se lahko ženske na pregled naročijo same. Za presejalno mamografijo v programu DORA ženske ne potrebujejo napotnic, pregled je zanje brezplačen. S presejalno mamografijo lahko odkrijemo raka dojk, še preden se pojavijo tipni ali vidni znaki bolezni. To je zelo pomembno, saj je zdravljenje lahko uspešno, če je rak odkrit na začetni stopnji.

Širitev državnega programa DORA na območje celotne Slovenije

V program DORA so po zadnji širitvi

vabljenе ženske iz naslednjih OE ZZS: Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Koper, Nova Gorica, Ravne na Koroškem in Kranj, Novo mesto ter Krško (delno), kar predstavlja 81 % vseh ustreznih slovenskih žensk. V programu DORA načrtujejo, da bodo do konca leta 2017 z vključitvijo OE ZZS Celje program razširili na vse območne enote ZZS v Sloveniji.

V letu 2016 v programu DORA odkritih 370 rakov dojk

Leta 2016 so v okviru državnega presejalnega programa za raka dojk DORA opravili dobrih 57.000 presejalnih mamografij. Zdravniki radiologi so leta 2016 odkrili raka dojk pri 370 ženskah, tretjina odkritih invazivnih rakov pa je bila enaka ali manjša od 10 mm. Od začetka delovanja programa DORA (april 2008) do konca leta 2016 je bila udeležba žensk 73-odstotna, opravljenih je bilo skoraj 215 tisoč presejalnih mamografij, pri okoli 1.500 ženskah pa so odkrili raka dojk. Do konca novembra letos je bilo slikanih še dobrih 64 tisoč žensk.

O programu DORA

DORA je organiziran državni program zgodnjega odkrivanja raka dojk, ki omogoča ženskam med 50. in 69. letom slikanje dojk z mamografijo na vsaki dve leti. Rak dojk je najpogostejši rak pri ženskah. Cilj programa DORA je v ciljni populaciji zmanjšati umrljivost žensk za rakom dojk za 25 do 30 odstotkov. Program DORA se izvaja po strogih evropskih smernicah kakovosti, ki vključujejo dodatno usposabljanje vključenega zdravstvenega kadra in stalen nadzor nad vsemi koraki v presejalnem procesu. Program DORA ženskam zagotavlja večjo kakovost kot dosedanje presejanje v diagnostičnem sistemu, zato strokovnjaki OI priporočajo, da se ženske odzovejo vabilu na pregled.

Odprtje samostojnega Oddelka za zdravstveno nego

BESEDILO: TINA VETTER, MAG. ZDR. NEGE

Dolgo časa je na področju zdravstvene nege tlela želja po ustanovitvi samostojnega oddelka za zdravstveno nego, saj smo bili v slovenskem prostoru ena izmed zadnjih bolnišnic, ki tega še ni imela. Prostorska stiska na vseh akutnih oddelkih naše bolnišnice, zaradi podaljšanega bivanja pacientov, ki iz takšnih ali drugačnih razlogov še niso bili sposobni samostojno skrbeti zase, je bila iz dneva v dan večja.

Takšnih pacientov je bilo vedno več, obseg izvajanja zdravstvene nege se je bistveno povečal, ne samo zanje, temveč tudi za paciente na akutni obravnavi. Želeli smo si oddelka, na katerem bi lahko visoko profesionalno in kakovostno skrbeli samo za te paciente, da bi bili v najkrajšem možnem času čim bolj pripravljeni na samostojno življenje in odpust v drugo okolje, obenem pa bi se kakovost in varnost obravnave povečali tudi za vse ostale paciente na akutni obravnavi.

Z letošnjo selitvijo Oddelka za ginekologijo in porodništvo v nove prostore je ostalo 3. nadstropje starega kirurškega bloka prazno. Videli smo priložnost, strnili vrste, dobili zeleno luč vodstva bolnišnice in pričeli z akcijo zbiranja potrebnega pohištva, materialov, postopne najnujnejše sanacije starih prostorov in seveda kadrovskega načrta začetne zaposlitve ter pre-

razporeditve negovalnega kadra z drugih oddelkov. Finančni vložek novih nabav je bil zanemarljiv, saj smo vse potrebno dobili kar na različnih oddelkih naše bolnišnice. Tako je zdravstvena nega celotne bolnišnice združila moči, nam pomagala na vse mogoče načine in v dveh mesecih smo bili skupaj s pacienti tam, kjer smo želeli biti.

Bilo je kar nekaj pomislekov posameznikov, kako bo Oddelek za zdravstveno nego deloval, saj je vodja diplomirana medicinska sestra in ne predstojnik oz. zdravnik. Bili smo enotnega mnenja, da če vse oddelke za zdravstveno nego v Sloveniji vodijo diplomirane medicinske sestre, ne vidimo razlogov, zakaj ga ne bi tudi v naši. Kljub zanemarljivim začetnim organizacijskim težavam smo 2. oktobra 2017 s kratkim kulturnim programom odprli nov oddelek.

Danes imamo 15 postelj, vsakodnevno skoraj vse polne, imamo odličen negovalni tim, zadovoljne paciente in svojce ter dobro sodelujemo z vsemi oddelki naše bolnišnice. Manjka nam še nekaj zdravstvenih in medicinskih pripomočkov, ki bi nam bistveno izboljšali in olajšali naše delo.

Ker je Oddelek za zdravstveno nego postal samostojen na enotni lokaciji, nam s strani ZZS pripada 30 % večje plačilo za bolnišnično oskrbni

dan kot do sedaj, ko so bili pacienti nameščeni na posameznih oddelkih naše bolnišnice.

Manj kot mesec dni po začetku delovanja so nas obiskali predstavniki Ministrstva za zdravje z namenom, da si ogledajo delovanje in organizacijo dela na Oddelku za zdravstveno nego. Bili so izredno zadovoljni, da smo v tako kratkem času vzpostavili tako učinkovito in strokovno organizacijo dela.

Naš namen – bolj kakovostna in varna obravnava naših pacientov tako na našem oddelku kot tudi na vseh ostalih, zadovoljstvo svojcev ter ne nazadnje nas, zaposlenih – je bil dosežen. V delo na oddelku se vsakodnevno poleg negovalnega kadra vključujeta še fizioterapija in socialna služba.

Tudi za prihodnost imamo visoke cilje – želimo si vzpostaviti tržno dejavnost, s katero bi lahko svojci ob njihovi kratkotrajni odsotnosti zaupali svoje bolne v oskrbo našemu oddelku. Tako bi si lahko v miru in brez skrbi oddahnili in odpočili morda na nekajdnevem dopustu ali kje drugje z mislijo, da so njihovi svojci v dobrih in varnih rokah.

Zelo smo veseli, da so se z dobrodelnim 13. Kovitiniim plesom spomnili na nas tudi drugi. Zbrali so denar za nakup pripomočkov za zdravstveno nego, ki nam bodo

olajšali delo in zvišali kakovost obravnave pacientov na tem oddelku. Trudili se bomo po naših najboljših močeh, izkušnjah in znanju, da bomo ohranili in nadgradili zaupanje pacientov, svojcev in vas vseh, ki ste nam nesebično pomagali.

Še enkrat se iskreno zahvaljujemo vodstvu bolnišnice za posluš, glavni medicinski sestri Oddelka za zdravstveno nego, Vesni Vravnek, ki je bila pripravljena sprejeti izziv in svoje delo odlično opravlja na visokem strokovnem nivoju. Zahvalo izrekamo vsem glavnim medicinskim sestram oddelkov v naši bolnišnici za pomoč in pripomočke ter materiale za začetni zagon.

Zahvaljujemo se tudi vsem predstojnikom in zdravnikom, ki redno opravljajo vizito na tem oddelku in odlično sodelujejo pri premeščanju ter odpuščanju pacientov na ta oddelek. Prav tako se zahvaljujemo vsem našim vzdrževalcem, ki so v tako kratkem času sanirali oddelek in preselili pohištvo z drugih lokacij bolnišnice.

Posebna zahvala gre gospodu Francu Bertholdu, ki nam je doniral lepo število slik, le-te krasijo novopridobljeni oddelek. Zahvaljujemo se tudi vsem organizatorjem in udeležencem dobrodelnega 13. Kovitinega plesa za zbrana in podarjena sredstva.

Splošna bolnišnica Slovenj Gradec prejela certifikat kakovosti ISO 9001:2015 in standard kakovosti za zdravstveno dejavnost SIST EN 15524:2016

BESEDILO: DARJA VRHOVNIK

Certifikata kakovosti sta rezultat kvalitetnega dela vseh oddelkov in služb bolnišnice, istočasno pa zaveza za dobro delo v prihodnje in dobra popotnica za pridobitev mednarodne akreditacije.

V iztekajočem se letu je Splošna bolnišnica Slovenj Gradec prejela dva certifikata, ki sta rezultat nenehnega prizadevanja zaposlenih za boljšo kakovost dela in varnost tako pacientov kot tudi zaposlenih. Veliko aktivnosti je bilo narejenih za doseg tovrstnih ciljev in očitno so bile prave, saj je v juniju uspešno prestala presojo petih presojevalcev, predstavnikov Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje, ki so obiskali vse oddelke, službe in enote. Na osnovi rezultatov te presoje je 25. septembra prejela certifikat kakovosti ISO 9001:2015 in standard kakovosti za zdravstveno dejavnost SIST EN 15524:2016, ki, med drugim, odraža, da so vsi klinični procesi vključeni v sistem vodenja kakovosti, da je obvladovanje kliničnih tveganj sestavni del sistema vodenja kakovosti, da zdravstvena oskrba temelji na etičnih vrednotah, da vzpostavljena komunikacija vzpodbuja sodelovanje med različnimi deli kliničnih procesov pri izvajanju zdravstvenih storitev, da je učinkovit in transparenten pretok informacij in da je, poleg izpolnjevanja zahtev odjemalcev, zakonodaje in druge regulative, pomembno tudi izpolnjevanje pa-

cientovih potreb in pričakovanj, povezanih s karakteristikami kakovosti.

Na krajši slovesnosti je direktorju Splošne bolnišnice Slovenj Gradec Janezu Lavretu certifikata izročil direktor Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje, Igor Likar.

»To je prva stopnja na poti do mednarodne akreditacije. Tisto svoje delo, ki ga opravljamo že leta do pacientov, in kako imamo organizirane postopke ne samo zdravljenja, ampak tudi komunikacije med posameznimi oddelki, da ne pride do šuma, smo odprli strokovnjakom s tega področja, ki so ocenili, da izpolnjujemo vse kriterije kakovosti in vse pomembne postopke, kako delamo s pacienti, kako se med seboj pogovarjamo in kako ravnamo z dokumentacijo. To pomeni, da v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec nismo le dobri, ampak odlični,« je ob prejemu certifikatov dejal direktor Janez Lavre. Dodal je še, da pogoji za pridobitev niso enostavni, a ker kvalitetno delo ni le napisano na papirju, ampak je tudi v praksi tako, so dokazali, da si ta dva certifikata zaslužijo in so nanju zelo ponosni. Standard kakovosti za

zdravstveno dejavnost SIST EN 15524:2016, ki so ga v Sloveniji prvič podelili leta 2014, je bolnišnica prejela kot tretja v Sloveniji. »To kaže na kvalitetno vsestransko zdravstveno oskrbo,« je ob predaji dejal direktor Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje, Igor Likar. »Postopek, ki je trajal skoraj leto dni, je bil dokaj zahteven,« je dejal, »saj je bolnišnica ustanova s številnimi različnimi dejavnostmi, pridobila pa je kar dva certifikata.« V Sloveniji lahko bolnišnica pridobi še priznanje za poslovno odličnost in Likar je prepričan, da bo to

naslednja pridobitev naše bolnišnice. A direktor bolnišnice Janez Lavre gleda preko slovenskih meja. »To je prvi korak na poti k pridobitvi mednarodne akreditacije, doseči želimo še nekaj certifikatov, saj z vsakodnevnim delom dokazujemo, da smo v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec na pravi poti,« je zaključil.

Celotni dogodek je izzvenel v prijetnem in prisrčnem vzdušju, ki so ga glasbeno obogatili Adi Smolar, Ženska vokalna skupina Nova in mlade flautistke Glasbene šole Slovenj Gradec.

Revizorski svet inštituta Ekvilib SBSG podelil polni certifikat Družini prijazna organizacija (DPO)

BESEDILO: MONIKA HORVATIČ, MAG. EKON. IN POSL. VED.

V timu za usklajevanje dela in družine smo 27. 7. 2017 zaključili s končnim poročilom o implementaciji ukrepov družini prijazne politike za triletno obdobje (avgust 2014–avgust 2017) ter ga posredovali Inštitutu Ekvilib. 19. 10. 2017 sva s sodelavcem in članom tima Petrom Repasom, dipl. zn., poročilo uspešno zagovarjala. Na podlagi revizijskega poročila in vmesnih letnih poročil je revizorski svet podal pozitivno končno oceno. Rezultat tega je poln certifikat Družini prijazna organizacija, ki nam je bil dodeljen 20. 11. 2017. Svečana podelitev certifikata je potekala 13. 12. 2017 v ljubljanskem Kreativnem centru Poligon, kjer sta predstavnika Inštituta Ekvilib in Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti certifikat izročila vodji projekta Moniki Horvatič.

Kot smo omenili v eni od prejšnjih števil Novega Špitala, ima prijavitelj po pridobitvi osnovnega certifikata 36 mesecev časa, da implementira izbrane ukrepe. O poteku implementacije mora vsakih 12 mesecev poročati izvajalcu z vmesnimi poročili.

V tem času smo uspešno sprejeli in implementirali 13 družini prijaznih ukrepov. Zaradi sprejetega ukrepa

Otroški časovni bonus lahko naši zaposleni koristijo prost prvi šolski dan otroka v 1. razredu osnovne šole ter prost dan za udeležbo na informativnem dnevu za vpis v srednjo šolo. Na osnovi ukrepa **Načrtovanje letnega dopusta** vodilni na oddelkih pri načrtovanju letnega dopusta upoštevajo vse šolske počitnice otrok in/ali dopust partnerja. Zaposleni lahko zaradi sprejetega ukrepa **Fleksibilni delovni odmori** v dogovoru s sodelavci in vodjo med delovnim časom opra-

vanje in izvedba programov nadaljnega izobraževanja v glavnem med delovnim časom, zaposlenim v okviru ukrepa **Psihološko svetovanje in pomoč** ponujamo notranjo strokovno pomoč, ki jo ponuja bolnišnični klinični psiholog, nudimo še **Pomoč pri reševanju stanovanjskega problema** in aktivno izvajamo **Humanitarno dejavnost**, kjer zaposlenim, potrebnim pomoči, zagotavljamo popolno diskretnost.

Pri sprejemanju novih ukrepov bomo v timu za usklajevanje dela in družine zelo veseli predlogov vseh zaposlenih. Po najboljših močeh se bomo potrudili, da bodo obravnavani in prestavljeni vodstvu. Svoje predloge lahko posredujete kateremukoli izmed članov tima, lahko pa tudi na e-naslov: projekt.dpp@sb-sg.si.

Tim za usklajevanje dela in družine sestavljamo:

1. Monika Horvatič, mag. ekon. in posl. ved.
2. Peter Repas, dipl. zn.
3. Irena Umek Bricman, dr. med.
4. Matej Potočnik, mag. inž. rad. tehnol.
5. Felicita Burnik, univ. dipl. psih.
6. Janja Pungartnik, dipl. m. s.
7. Helena Slemenik, spec.
8. Nataša Klemenc, dipl. ekon.
9. Marija Vindiš
10. Katjuša Mravljak, dipl. m. s.
11. Tatjana Martinc
12. Lidija Koletnik, ekon.

vijo krajše zasebne obveznosti, brez jemanja posebnih oblik odsotnosti z dela, dlje časa odsotni delavci na osnovi ukrepa **Posredovanje informacij odsotnim delavcem** prejema po e-pošti informacije o aktualnem dogajanju na delovnem mestu, trudimo se, da sta **Načrto-**

Poleg uvajanja zgoraj navedenih ukrepov tim za usklajevanje poklicnega in družinskega dela organizira in izvaja izobraževanja na področju družinskega in poklicnega usklajevanja, raziskave med zaposlenimi o usklajevanju dela in družine ter pri tem aktivno komunicira tako z notranjo kot tudi zunanjo javnostjo.

Trije uspešno prestani letni obiski inštituta so poleg uspešno prestane končne revizije pogoj za pridobitev polnega certifikata DPO, katerega veljavnost je eno leto, če organizacija ne pristopi k podaljšanju. Novo triletno obdobje je nadaljevanje prvega triletnega obdobja, da se ohrani sosledje obeh planov implementacije. V tem obdobju bomo morali sprejeti najmanj tri nove ukrepe.

► Na tem mestu se vodstvu bolnišnice, vsem sodelavcem ter članom tima za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja iskreno zahvaljujem za vso pomoč, trud in pripravljenost sodelovanja v timu. Z vašimi idejami, predlogi in aktivnim sodelovanjem tudi v bodoče ne dvomim v to, da bo tudi naša bolnišnica postajala iz leta v leto družinam prijaznejša.

Mnenja zaposlenih

Da se je tudi bolnišnica, v kateri sem zaposlena, odločila, predvsem v dobrobit svojih zaposlenih, pridobiti certifikat Družini prijazno podjetje, je bila zame zelo dobra novica. V teh časih starši vedno težje usklajujemo službene zahteve in družinsko življenje. Zato mi ukrepi, ki mi jih nudi organizacija, kot npr. prost dan, da bom lahko pospremila hčerko na njen prvi šolski dan v šolo in da bom lahko čez par let zraven tudi, ko se bo v okviru informativnega dne odločala o svoji željeni poklicni poti, veliko pomenijo. Kot lepo prakso pozdravljam tudi prizadevanja sodelavcev, ki v okviru humanitarne dejavnosti poskušajo pomagati tistim v stiski. V bolnišnici smo se imeli zaposleni

doslej možnost udeležiti dveh predavanj, ki sta se dotikali službe in družine, in lahko rečem, da sta se mi zaradi dobre izvedbe in aktualnosti vsebin močno vtisnili v spomin. Kot zaposlena si želim, da bi vodstvo še naprej prepoznavalo, da lahko z dobrim odnosom, upoštevanjem potreb zaposlenih in dodatnimi bonitetami veliko doprinese k pozitivnemu odnosu oz. lojalnosti zaposlenih do lastne organizacije.

Danijela Dretnik, univ. dipl. ekon.

Certifikat Družini prijazno podjetje

je odraz pozitivnega odnosa delodajalca do zaposlenega. Vesela sem, da sem tudi sama lahko koristila ugodnosti certifikata. Biti ob otroku na prvi šolski dan, ki z velikimi pričakovanji vstopa v nov svet dogodivščin, je neprecenljivo in nepozabno. Hvaležna sem, da mi je bila dana ta možnost.

Lidija Reiter, dipl. m. s.

V sodobnem življenju, ko vedno več časa posvečamo in podrejamo službi ter stremimo k uspehom, sem bil ob povabilu k sodelovanju

pri projektu Družini prijazna organizacija vesel in navdušen. Menim, da smo z implementacijami sprejetih ukrepov naredili ogromen korak pri usklajevanju službe z družinskim življenjem vseh zaposlenih v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec. Prepletanje omenjenih stvari daje uslužbencem občutek zadovoljstva in večje pripadnosti organizaciji, kar se posledično odraža tudi pri našem delu s pacienti.

Matej Potočnik, mag. inž. rad. tehnol.

Center za zdravje na daljavo CEZAR prejel srebrno priznanje GZS za inovativnost 2017

BESEDILO: DR. DRAGO RUDEL, PRIM. CIRILA SLEMENIK PUŠNIK, DR. MED

Gospodarska zbornica Slovenije je 27. 9. 2017 na Brdu pri Kranju v okviru slavnostne prireditve Dan inovativnosti 2017 podelila razvojno-raziskovalni skupini Centra za zdravje na daljavo CEZAR srebrno priznanje za inovativnost 2017. Nagrado so prejeli za vzpostavitev telemedicine storitve za oporo kroničnim bolnikom pri njihovem samozdravljenju v domačem okolju ter za razvoj orodja EXODIAB za elektronsko spremljanje bolnikov s sladkorno boleznijo. Priznanje je iz rok predstavnikov GZS in agencije SPIRIT v imenu skupine CEZAR prejela prim. Cirila Slemenik Pušnik. Prejemniki priznanja so: prim. Cirila Slemenik Pušnik, dr. med., Metka Epšek-Lenart, dr. med., in Maja Rakuša, DMS, iz SB Slovenj Gradec, mag. Stanislav Pušnik, dr. med., iz ZD Ravne, dr. Drago Rudel in dr. Zdravko

Balorda iz podjetja MKS Elektronski sistemi, d. o. o., Ljubljana ter Sandi Ogrizek.

Center za zdravje na daljavo CEZAR, ki deluje v okviru Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, je vzpostavil dve, na evropskem nivoju inovativni zdravstveni storitvi: telemedicine spremljanje bolnikov s srčnim popuščanjem in/ali sladkorno boleznijo tipa 2 ter spremljanje bolnikov s sladkorno boleznijo s pomočjo elektronskega zapisa.

Prim. Cirila Slemenik Pušnik je povedala: »Storitvi sta spremenili delo zdravstvenih timov, ki aktivno in kontinuirano sodelujejo z bolniki pri njihovem samozdravljenju v domačem okolju. Na Koroškem smo z novo obliko dela vzpostavili lastni regijski register sladkorne bolezni. Pridobljeni podatki služijo za sledenje kazalcev zdravja posamez-

nika in celotne populacije. Glede na zaznane odklone krepimo delovanje s ciljem, da bi dolgoročno zmanjšali kronične zaplete in posledice pridruženih bolezni.«

Ena od metod za izboljšanje kakovosti vodenja kroničnega bolnika v domačem okolju je telemedicine spremljanje. S sodelovanjem v evropskem projektu United for Health se je na Koroškem pri več kot 500 bolnikih s srčnim popuščanjem in sladkorno boleznijo zmanjšala hospitalizacija in pomembno izboljšala urejenost sladkorne bolezni. Za paciente to pomeni boljše kakovost življenja. To ima širši družbeni pomen na zdravstvenem in socialnem področju. Prinaša finančni prihranek v zdravstveni blagajni, ustvarja poslovne priložnosti v gospodarstvu in koristi širši družbi. CEZAR sedaj ponuja razviti storitvi

tudi drugim zdravstvenim institucijam v Sloveniji in po Evropi. Z nadaljnjim inoviranjem razvijajo nove programe/storitve, ki bodo omogočili dostop do tovrstne obravnave tudi drugim kroničnim bolnikom, npr. z arterijsko hipertenzijo, po možganski kapi, srčnem infarktu, z bolezensko debelostjo.

Strokovna interna izobraževanja na področju zdravstvene in babiške nege

BESEDILO: JELENA ČUBRA, DIPL. M. S.

Zdravstvena nega je strokovno področje, ki je skupaj z drugimi dejavnostmi bolnišnice vključeno v celovito obravnavo bolnika. Področje zdravstvene nege deluje kot stroka v okviru svojih kompetenc in v skladu z razmejitvijo del znotraj poklicnih skupin v zdravstveni negi.

Izobraževalna dejavnost predstavlja temeljno dejavnost zdravstvene nege, saj zagotavljanje raznovrstnih strokovnih izobraževanj, oblik in načinov izobraževanja povečuje učinkovitost zaposlenih v zdravstveni negi.

V Splošni bolnišnici Slovenj Gradec smo v letu 2017, na enem izmed kolegijev ZBN, sprejeli plan in pričeli z organizacijo strokovnih internih izobraževanj, katerih namen je prenos znanja, doseganje višje stopnje strokovnosti in profesionalne kulture, ki omogoča varno in kakovostno izvajanje zdravstvene nege.

Ciljna publika izobraževanja so zaposleni v zdravstveni in babiški negi na nivoju celotne bolnišnice

(diplomirane medicinske sestre/zdravstveniki, tehniki zdravstvene nege). Vsa predavanja so dostopna vsem zaposlenim v obliki PPT-prezentacije.

Doslej smo izvedli naslednja predavanja:

- Postopanje ob izrednih dogodkih in konfliktnih situacijah, Matjaž Tomažič, Varnost Maribor, januar 2017, 30 udeležencev,
- Slovenska kategorizacija zahtevnosti bolnišnične zdravstvene nege, Majda Topler, mag. zdravstvene nege, Jelena Čubra, dipl.m.s., februar-marec 2017, 89 udeležencev,
- Izobraževanje za delo z reanimacijskim vozičkom, Lucija Bahč, dipl. m. s., marec-april 2017, 72 udeležencev,
- Novosti na področju zdravljenja sladkorne bolezni, Silvija Skrivarnik, dipl. m. s., maj 2017, 94 udeležencev,
- Zdravstvena nega pacienta z izločevalno stomo, Mojca Pfajfar, dipl. m. s., junij 2017, 89 udeležencev,
- Predanalitične napake pri od-

- vzemu krvi, Špela Strahovnik, Medias, d. o. o., september – oktober 2017, 70 udeležencev,
- Oskrba punkcijskega mesta po PTA, priprava pacienta na različne interventne preglede, priprava pacienta na MR-slikanje, doc. dr. Miran Jeromel, dr. med., Maja Skaza, dipl. ing. rad., Janez Marn, dipl. ing. rad., Alen Barbič, dipl. ing. rad., Rok Pratnekar, mag.inž.rad.tehnol., november 2017, 25 udeležencev.

Razvoj in izobraževanje zaposlenih pomenita za organizacijo večjo

storilnost in kakovost storitev, zaposlenim pa omogočata možnost napredovanja in osebni razvoj. Stalno strokovno izobraževanje zdravstvenih delavcev je temeljnega pomena za razvoj in zagotovitev ustrezne zdravstvene oskrbe.

Zahvala gre predvsem predavateljem za trud, podajanje znanja, strokovno usmerjena izobraževanja s ciljem izboljševanja kakovosti in varnosti, razvoja stroke, organizacije in razvoja kadra.

Izmenjava evropskih specializantov na Oddelku za ginekologijo in porodništvo

BESEDILO: URŠA LUŽOVEC, DR. MED.

V okviru SATOG-a (sekcija specializantov ginekologije in porodništva), ki deluje pod okriljem ENTOG organizacije (European Network of Trainees in Obstetrics and Gynaecology), je od 29. 5. do 1. 6. 2017 na slovenjgraškem Oddelku za ginekologijo in porodništvo potekala izmenjava evropskih specializantov ginekologije in porodništva. Na našem oddelku sta gostovala dva specializanta, in sicer Camilla Praestegaard z Danske, ki je bila v drugem letu specializacije, in Grzegorz Ziolkowski s Poljske, ki je

imel za sabo že večino izobraževanja in je opravljal zadnji letnik specializacije. Pod vodstvom specializantk Tine Bizjak in Urše Lužovec sta bila v tem času kot opazovalca vključena v delo na oddelku, predstavljeni so jima bili zadolžitve in delo slovenskega specializanta ginekologije ter organiziranost in potek obravnave nosečnic in bolnic z ginekološkimi težavami.

Najzanimivejše so bile primerjave med našim in njihovim sistemom

del ter izobraževanja, ki je v mnogih točkah podoben, spet v drugih ne. Potek in organiziranost specializacije sta mogoče bolj podobna poljskemu, povprečna starost poljskega specializanta ginekologije, njegovo teoretično in praktično znanje sta na podobnem nivoju kot pri slovenskem. Na Danskem začnejo specializacijo mnogo kasneje, saj so pogoji vstopa zelo strogi in mora večina zdravnikov prej opraviti raziskovalno delo in podiplomski študij. Tudi Camilla je po medicinski fakulteti najprej

opravljala raziskovalno delo na področju karcinoma dojke in ovarijev, naredila doktorat, ob tem delala kot splošna zdravnica na Norveškem (kjer so plače precej višje), se poročila, si ustvarila družino in šele pri triinšestdesetih letih pričela s specializacijo. Prav tako je potek specializacije precej drugačen od našega; razen dolžine trajanja je samostojnega dela veliko manj. V petih letih zelo redko samostojno izvedejo kakšen operativni poseg kot glavni operaterji (izjema carski rez), ta čast jim ▶

▸ pripada šele po specialističnem izpitu. Prav tako se zdi, da je praktičnega znanja v porodništvu veliko manj, saj so danske babice veliko bolj avtonomne in samostojne pri svojem delu ter lahko popolnoma same vodijo normalno nosečnost. Npr. Camilla je po enoletni specializaciji šele na našem oddelku prišla v stik z ultrazvočnim pregledom ploda pri nosečnici, saj pri njih vsako ultrazvočno spremljanje opravi babica, odkrite patologije pa pošlje subspecialistu (kar specializant ni). Tudi raznih raztrganin ali epiziotomij še ni nikoli šivala, ker na Danskem to izvede babica. Glede na slišano, poskuša slovenski sistem v primerjavi z danskim ustvariti bolj »vsestranskega« specializanta ginekologije in porodništva s širokim znanjem, ki ima čim več praktičnega znanja, še preden postane specialist. Obema specializantom smo pred-

stavili naš oddelek, ambulante, nove porodne sobe in pridobitve v njih, kot sta porodna banja in alternativni stol za porod. Na Poljskem to še ni razširjeno, medtem ko je Danskem porod v vodi že v razmahu, rezultati so dobri, prav tako so zadovoljne porodnice, med njimi tudi »naša« Camilla, ki je svojega drugega otroka rodila v vodi.

Mimo aktualne debate o porastu porodov s carskim rezom in primerjavi le-teh seveda nismo mogli. Danski odstotek takih porodov je podoben slovenskemu (in slovenjgraškemu) in se giblje okoli 20 %, medtem ko je na Poljskem v hudem porastu zaradi izvajanja carskega reza na željo nosečnic. V javnih ustanovah naj bi se gibal okoli 45 %, v zasebnem sektorju pa je ta odstotek še višji (po Grzegorzewih navedbah že nad 60 %) in posledice

že čutijo v težkih operacijah in hudih zapletih po več carskih rezih. To je lahko še dodatna vzpodbuda za vzdrževanje nizkega odstotka carskih rezov v prihodnje.

Sodelovanje s kolegom iz tujine je bilo nadvse uspešno, izmenjava mnenj in znanja je bila zanimiva in koristna, vsekakor sta bila navdu-

šena nad opremljenostjo našega oddelka in visoko strokovnostjo osebja. Poleg družabnega programa, ki smo se ga udeležili v Mariboru, smo ju peljali tudi v najbolj znano in priljubljeno mestno čajnico Peč, kjer tudi čaj in kava nista razočarala.

Rožnati oktober

BESEDILO: VERONIKA JEZERNIK, DIPL. M. S.

Rožnati oktober je že tradicionalno svetovni mesec boja proti raku dojke, ki je najpogostejši rak pri ženskah. Kljub vedno večjemu obolenju sodobni postopki odkrivanja in zdravljenja boleznih omogočajo vse več ljudem živeti polnovredno v njihovem delovnem in družbenem okolju. V podporo jim je tudi program Društva onkoloških bolnikov Slovenije – Pot k okrevanju, ki deluje že 30 let.

Društvo združuje tako bolnike z rakom kot tudi njihove svojce, prijatelje, zdravstvene strokovnjake in druge, ki želijo sodelovati, se zavzemati za krepitev zdravja in za čim bolj kakovostno življenje z boleznijo.

Namen društva je:

- prispevati k celostni rehabilita-

ciji bolnikov z rakom;

- razvijati prostovoljno delo in samopomoč;
- širiti znanje o raku;
- ozaveščati bolnike o pomembnosti dejavnega sodelovanja pri zdravljenju in rehabilitaciji;
- jih seznanjati o njihovih pravicah in jih tudi zagovarjati;
- vplivati in soodločati pri načrtovanju in izvajanju zdravstvenega varstva.

Na spletnem naslovu www.onkologija.org poteka svetovalnica za ozaveščanje obiskovalcev in širše javnosti o problematiki raka.

Pot k okrevanju – organizirana samopomoč bolnikov z rakom

Načelo samopomoči temelji na dejstvu, da si ljudje z enako

izkušnjo boleznijo in s podobnimi težavami najlažje zaupajo svoje stiske. Učinkovito si nudijo oporo z globoko empatijo in razumevanjem ter izmenjavo izkušenj. V ta namen delujejo posebej usposobljeni prostovoljci/prostovoljke in strokovnjaki/trokovnjakinje.

Akcije ozaveščanja o raku

Potekajo pod skupnim imenom Ozaveščanje o raku za zdrav življenjski slog skozi vse leto, kot na primer ob slovenskem tednu boja proti raku, rožnatem oktobru – svetovnem mesecu boja proti raku dojke.

Skupina za samopomoč Slovenj Gradec je v letošnjem **ROŽNATEM OKTOBRU** izvedla dve akciji ozaveščanja o raku dojke, in sicer ovijanje dreves v rožnate pletenine v občini Muta in pri vhodu v Splošno bolnišnico Slovenj Gradec. Namen akcije je delovati preventivno:

- gibajte se;
- pazite na težo;
- ostanite pri enem kozarcu;
- zmanjšajte vnos maščob;
- uživajte hrano, bogato s kalcijem;
- naložite si mobilno aplikacijo za samopregledovanje dojke (Breast test).

Janez Lavre, dr. med.

POGOVOR Z JANEZOM LAVRETOM, DR. MED., HELENA SLEMENIK

Splošno bolnišnico Slovenj Gradec bo vodil že tretji mandat. Čakamo na soglasje vlade. Ministrica je na obisku v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec prejšnji teden dejala, da pričakuje, da se bo to zgodilo 21. 12. 2017. Janez Lavre je menedžer. Odločen, trmast, nepopustljiv. Prepričaš ga lahko le z argumenti. Kratko in jedrnat! Ima vizijo, ima zamisli, vendar ne samo na papirju – on stvari udejanja. Za našo bolnišnico je dragocen. Ponosna sem, da sva oba iz Tomaške vasi.

Otroštvo

Janez Lavre je odraščal razpet med sosednje vas: Tomaška vas, Golavabuka in Mislinjska Dobrava. V Golavabuki, pri Herčevih, je bil rojstni dom njegovega očeta. Tam je imel prijatelje in bratrance. Z njimi je preživljal proste dni, pozimi so se smučali na Štalekerjevem bregu, poleti pa pohajkovali po veliki domačiji in pomagali pri kmečkih opravilih. Na tej kmetiji se je večkrat oglasil prof. Raišp, ki zdravil Lavretovega dedka. Prof. Raišp je z veseljem pomagal pri kolinah. »Prijahal je ali pa se pripeljal z avtom,« se spominja Janez Lavre. Dedek Urh je bil oče njegove matere. Živel so v skupni hiši, zato je z njim preživel največ svojega otroškega časa. Hodila sta

na lov. Zadrževala sta se na letališču in okolici. Zato je deček Janez za kratek čas hotel postati pilot.

O Janezu: Teta Malika

Amalija Gjerkeš, direktorjeva teta, je o svojem nečaku povedala vse najlepše. Spominja se ga kot nežnega fanta, ki ga je njena hčerka oboževala. »Zmeraj je bil prijazen in razigran. V sebi je že takrat nosil tisti smisel za humor, v katerem z mnogo heca pove tudi malo resnice. Po našem očetu oziroma njegovem dedku ga je podedoval,« je dejala teta Malika.

Spominja se, da so se fantje tako pri igri kot pri delu lepo razumeli med seboj. »Nikoli ni bil prepirljiv in nikoli ni odklonil dela, za katerega je bil naprošen, zanimivo pa je, da je vedno dejal: Bom atana vprašal.« Oče je imel na Herčevi domačiji čebele in Janez ga je pogosto spremljal.

Malika mi je dejala: »Že takrat je bil vztrajen in trmast!« In mi zaupala zgodbo o katrci.

V Turiški vas je začel hoditi v osnovno šolo, končal pa jo je v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. Z učiteljicami ni nikoli imel težav. »Nisem bil uporniški, čeprav takrat

res nisem razumel, zakaj je potrebno učenje nepravilnih glagolov na pamet!« Pridno se je učil. Njegov najljubši predmet je bila kemija. Ves čas je v njem zorela želja, da bo nekoč postal zdravnik. Spominja se, da je v 2. razredu odtisnil žig iz krompirja – dr. Janez Lavre, kirurg. Nekaj let kasneje, na praktičnih vajah iz kirurgije, je to željo opustil.

Osnovno šolo je končal leta 1982 in se vpisal na srednjo zdravstveno šolo v Slovenj Gradcu. Še danes se spominja močne propagande, ki je govorila v prid usmerjenemu izobraževanju in specifični usmeritvi mladih. Vika Potočnik je bila aktivna mladinka, ki je sodelovala na okroglih mizah o usmerjenem šolstvu. »Bilo je drugo leto, kar je potekalo usmerjeno izobraževanje, na Ravnah je bila tehniška usmeritev, v Slovenj Gradcu zdravstvena. Programa sta si bila bolj ali manj podobna, zato sem se odločil, da grem v zdravstveno.« Za sprejemne izpite na medicinski fakulteti se je začel pripravljati v tretjem letniku. Pridobil si je gimnazijski program in dodatno delal po njem. Ko je na faksu premagal še 2. letnik, je v študiju začel dobesedno uživati. »Tu se je pokazala prednost zdravstvene šole – poznal

sem delo na oddelkih in pristop k pacientom.« Srednješolska leta so hitro minila. Spoznal sem delo tako medicinskih sester kot zdravnikov v SBŠG, kjer sem opravljal prakso.« Prvo leto je delal v pralnici in lekarni, drugo, tretje in četrto po oddelkih. »Najpristnejšo izkušnjo z zdravniškim poklicem sem pridobil, ko sem opravljal obvezno prakso, tri vikende zapored. Ob delu sem spremljal prof. Raišpa in prof. Masle. Najbolj se spomnim dela v koronarni enoti, takrat še ni bilo intenzive. Občudoval sem ju, kako lepo sta navezovala stike s pacienti in seveda njuno znanje. Poznamo uspehe prim. Raišpa in misijonarsko pot prim. Masletove.«

► O Janezu Lavretu: Uroš Uršej

Bilo je septembra 1982, ko sem prvič prestopil prag Srednje zdravstvene šole v Slovenj Gradcu. Takrat je bilo to usmerjeno izobraževanje. Svoje znanje sem pridobil v 1. a razredu zdravstvene usmeritve. V razredu smo bili trije fantje, ostalo dekleta. Z Janezom sva se hitro spoprijateljila, in ker nihče ni hotel sedeti v prvi vrsti tik pred profesorjem, sva to storila midva. Tako je ostalo vsa štiri leta šolanja. Takrat so se ocene posameznih predmetov vpisovale v redovalnico, ure in podpisi profesorjev pa v dnevnik. Naloga dobavljanja dnevnika in redovalnice do posameznega profesorja je bila zaupana nama, zato sva se menjavala vsak teden.

Glede na osnovno šolo je bil prehod kar težak. Bilo je veliko splošnih predmetov, nato pa še specialnih iz zdravstvene stroke. Večina nas je uspešno zaključila šolanje v letu 1986.

Bili so lepi trenutki pa tudi slabi, ki se hitro pozabijo. Na koncu šolanja sta sledila še maturantski izlet in ples.

Z Janezom sva bila v teh srednješolskih letih dobra prijateljca, ki sva pomagala drug drugemu.

Če se prav spominjam, je večkrat omenil, da bi rad postal zdravnik in vodil kakšno bolnišnico ... In to mu je tudi uspelo.

Leta 1986 je naredil sprejemne izpite za študij medicine. Ker želi biti Lavre na stvari pripravljen, je opravljal sprejemne izpite tudi na Reki. Čeprav jih zaradi prevelike jezikovne bariere ni naredil, je dobil dobro izkušnjo, kako potekajo sprejemci. To mu je pomagalo, da je uspel v Ljubljani. Tega leta je tudi prim. Masle odšla na Madagaskar,

in ker je imela prazno hišo, se je strinjala s tem, da se mladi študent Lavre preseli v njen dom. Leta 1986 je šel še v vojsko, najprej v Trebinje, kasneje na Lastovo, nato pa se preselil v Rožno ulico 17 (na 14. je neko obdobje živel France Prešeren – o tem priča spominska plošča).

Študij

Janez Lavre pravi, da se veliko učil. Študij ga je izredno zanimal. Njegov najljubši predmet je bila interna medicina. Spominja se prof. Keber in trdega dela ob raziskovalnih nalogah. Med študijem je namreč končal dve Prešernovi raziskovalni nalogi, za obe je dobil fakultetni nagradi. Naslov sta imeli Neimunski fetalni hidrops in Vpliv genfibrozila in fenofibrata na fibrinolitične parametre v krvi. »Predstavili smo jo na svetovnem kardiološkem kongresu v Berlinu l. 1994. Prof. Kebrova je imela ustno predstavitev naloge. Mislim, da se je pri nas prvič dogodilo, da je študentska raziskovalna naloga dosegla tak uspeh. Čez nekaj časa sem prejel pismo iz Nemčije, v katerem so želeli, da jim pošljemo določene podatke, in kot zanimivost naj omenim, da je bilo to pismo naslovljeno na prof. dr. Janez Lavre, to je bila kar atrakcija v bolnici Trnovo,« mi pripoveduje dr. Lavre.

Med študijem je spoznaval razne dejavnosti. Dr. Lavre je že prej omenil, da je pri praktičnih vajah iz kirurgije spoznal, da kirurg ne bo, ker se mu je pri urezninah, ki jih je šival na urgenci v Ljubljani, tresla roka. »Kasneje pri vstavljanju žilnih katetrov, tega ni bilo več,« se spominja in nadaljuje, »moja želja je dejansko bila, da bi bil pediater. Vendar žal ni bilo prostora. Pogovarjal sem se tudi s prim. Vodopijem, da bi specializiral iz urologije. Za novo odobritev ni bilo soglasja.

Obenem pa je specializacijo končal prim. Zupančič. V času vseh dogovorov se je sprostilo mesto na interni. V času sekundariata, ki so mi ga všteli v specializacijo, se je prim. Simoniti odločil, da se bo upokojil. Dekret za specializacijo se je zgodil 27. 2. 1997 in prim. Simoniti se je še isto leto upokojil. Tako sem začel z enoletnim kroženjem v Slovenj Gradcu in 2,5 v Ljubljani.«

17. marca 2000 je opravil specialistični izpit. Delo je nadaljeval na internem oddelku in dializi. Pod predstojništvom primarija Franca Verovnika in mentorstvom primarija Vujkovaca. Dr. Lavre se ga spominja kot zelo strogega mentorja, ki je znal presenetiti s strokovnimi vprašanji. Moral se je veliko učiti, da je bil pripravljen na njegove izpraševalne debate o pacientih. Zanimala ga je vsaka podrobnost. »Prim. Vujkovac nikoli ni pokazal, da je zadovoljen, vedno je kaj manjkalo. In to mi je predstavljalo dodaten izziv!« Po dveh, treh letih mu je prim. Vujkovac dejal, da je sedaj čas, da gre v Ljubljano. Njegov način dela je ohranil tudi v UKC, kar pomeni, da je vse vedel o svojih pacientih. Kakšne težave imajo in kakšne težave so imeli, tudi pred časom. »Prebral sem celotno dokumentacijo in sproti pripravljala odpustnice, ki so pripravljene čakale na pacientov odhod.« Dr. Lavre si je vedno znal organizirati delo in vedno si je želele delati v timu. Izredno pomemben se mu zdi

pogovor z medicinskimi sestrami, zdravstvenimi tehnikami, saj želi izvedeti vse o sodelovanju pacienta. Organizacijski sestanki so izredno pomembni. »V SBSG sem to pogrešal, zato sem bil vedno v sestrski sobi, se z njimi pogovarjal o pacientih in se skupaj z njimi pripravljali na vizito.«

Po specialističnem izpitu sem začel s samostojnim delom. Prim. Vujkovac se je odločil, da se mora izobraziti še iz področja UZ. Na trimesečni tečaj se je odpravil v Zagreb in popolnoma samostojno začel delati v ultrazvočni ambulanti takoj po vrnitvi. Prim. Vujkovac ga je z veliko intenzivnostjo vključil v raziskovalno delo; še v času specializacije je dobil nagrado za najboljši poster na Tavčarjevih dnevih.

Istočasno pa je dr. Lavre iskal še druge rešitve. Prva stvar, ki jo je moral finančno ovrednotiti, so bili injection padji pri dializnih bolnikih. Na trgu so se pojavili v obliki trde samolepilne komprese, ki si jo pritisnil na rano dializnega bolnika. Bile so drage. Dr. Lavre je moral finančno dokazati, da je cenejša kot 4 tamponi in 60 cm mikroporja. In to mu je uspelo! Vseskozi je preračunal ambulantne točke, koliko programa je potrebno opraviti, koliko ambulantnih točk posamezni zdravnik naredi. S prim. Vujkovcem sta preračunavala, delala izpise, trudila sta se za širše gravitacijsko območje. Že takrat je bil pomemben priliv pacientov tudi

O dr. Janezu Lavretu:
prim. mag. FRANC VEROVNIK, dr. med.

Ker se z Janezom Lavretom, dr. med., poznam že vrsto let, sem se brez bojzani lotil pisanja spominov na najine stike. Vem namreč, da mi ne bo zameril, če bom kje preveč oseben, zlasti če ga bom omenil kar z njegovim imenom.

Najino prvo srečanje se je zgodilo povsem po naključju. Leta 1979 sem bil med soustanovitelji Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije. V 80. letih prejšnjega stoletja nas je bilo s Koroške že kar nekaj članov tega društva, zato smo se nekoč dogovorili, da se srečamo in dogovorimo za tesnejše sodelovanje. Dobili smo se v nekdanjem hotelu Košenjak v Dravogradu. Med udeleženci je bil tudi mlad, črnolas šolar (morda že dijak?) Janez Lavre iz Tomaške vasi, ki ga je zelo zanimala narava, še zlasti ptice.

Kasneje se nisva več srečala vse do njegovega pripravništva na internem oddelku naše bolnišnice, ko sem bil tam že predstojnik. O njem sem tedaj slišal same pohvale, da je namreč opravil odmevno raziskovalno delo s področja interne medicine pod mentorstvom prof. dr. Irene Keber, dr. med., ki mu je

ponujala mesto mladega raziskovalca. Tedaj se je menda tudi odločil, da se posveti interni medicini. Med pripravništvom na oddelku se je izkazal z velikim strokovnim znanjem, vestnostjo in empatijo do pacientov. V veliko pomoč pri delu mu je bilo praktično znanje, ki ga je pridobil med šolanjem na srednji zdravstveni šoli. Kot predstojnik sem si ves čas želel pridobiti prav take sodelavce, zato sem ga nagovarjal, da bi se odločil za specializacijo interne medicine. Na moje veliko veselje je bil maja 1995 za stalno sprejet v delovno razmerje v naši bolnišnici, tako da je lahko začel specializirati interno medicino, ki mu je medtem zelo prirasla k srcu.

Ko se je po opravljenem specialističnem izpitu vrnil na oddelk, smo z njim v našem strokovnem timu dobili odličnega sodelavca, ki je takoj prevzel vse zahtevne naloge oddelčnega zdravnika in nas ostale s tem občutno razbremenil. Že od vsega začetka se je intenzivneje usmeril na patologijo s področja nefrologije in dialize ter kot avtor ali soavtorje sodeloval pri številnih raziskavah s tega področja. Rezultati teh raziskav so bili objavljeni v različnih znanstvenih revijah. Iz časa mojega predstojništva mi je

ostalo v lepem spominu strokovno srečanje, posvečeno 30-letnici dialize v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec, ki je bilo junija 2001 v Velenju. Tedaj je skupaj s sodelavci uspešno predstavil prve izkušnje o uporabi sildenafila in traneksamične kisline pri dializnih pacientih.

Naj navedem še en prijeten spomin na najine zasebne odnose, ki se mi obudi vsako pomlad in v zgodnjem poletju. Spomladi leta 1999 me je neki dan vprašal, če bi želel za svoj sadovnjak sadiko višnje, ker jih ima njegov dedek nekaj odveč. Ponudbo sem z veseljem sprejel in se zato oglasil na njegovem domu, kjer sem se srečal z njegovo mamo, po poklicu biologinjo. Iz pogovora z njo mi je postalo jasno, od kod Janezu veselje do narave. Višnja se je kasneje razrasla v mogočno drevo. Če ne pozebe, vsako leto bogato obrodi – dovolj za nas in za sosede.

Leta 2006 je zapustil naš oddelk, ker je postal direktor bolnišnice. Tedaj že nisem bil več njegov predstojnik. Kljub novim obveznostim ni prenehal s strokovnim delom, občasno je opravljal ambulantne preglede in nam pomagal dežurati. Po moji upokojitvi sva se redkeje srečevala. Vseeno ves čas s prebiranjem zapisov v časopisih sledim njegovim prizadevanjem za prenavo ali novogradnjo bolnišničnih stavb, za nabavo sodobne medicinske opreme in izboljšanje kakovosti strokovnega dela v ustanovi, kar mu kljub številnim oviram dobro uspeva. Kot zdravnik pa sem najbolj vesel, da ni zanemaril svojega osnovnega poslanstva – pomagati pacientom. V dokaz naj navedem lastno izkušnjo. Ko sem pred dvema letoma zbolel za akutnim urinarnim infektom, in to na nedeljo, sem poklical v bolnišnico in na moje veliko veselje izvedel, da je dežuren. Prijazno me je sprejel kot nekdanjega sodelavca, me strokovno pregledal kot bolnika ter mi po opravljenih preiskavah predpisal ustrezno in uspešno terapijo.

Hvala, Janez, za vse. Želim ti veliko poguma in moči za uspešno vodenje bolnišnice!

»Leta 2002 prim. Vujkovic predlaga, da kandidiram za člana sveta zavoda, kjer sem tudi izvoljen!« Leta 2005 se začnejo z njim pogovori, da naj kandidira za strokovnega direktorja. Po razrešitvi prim. Zupančiča, postane v. d. strokovnega direktorja prim. Davorin Benko, ki se funkciji kasneje odpove. Svet zavoda dr. Lavreta postavi za v. d. strokovnega direktorja. Sledijo burni časi razpisov, nesoglasij in brezvladja. Najprej dva razpisa za direktorja. Nista izbrana ne Topler ne Vošner. Zamenja se svet zavoda, kjer izberejo dr. Toplerja, a ga vlada ne potrdi. Januarja 2007 svet zavoda imenuje dr. Lavreta za v. d. direktorja. Prijavi se šele na tretji razpis in 22. 9. 2007 prejme soglasje vlade. Minister Bručan mu korenito spremeni življenje. Meseca maja se mu kot strokovni direktor pridruži dr. Rajko Golobinek.

»Vedel sem, v kaj se podajam. Že prej sem delal z dr. Toplerjem. Učiš se. Ni pa bilo enostavno. Največ mi je manjkalo na finančnem področju. Učil sem se na napakah. V letu 2008 smo zaposlili toliko ljudi, kot se jih ni nikoli prej in nikoli kasneje. Zato, ker sem verjel predstojnikom, da so potrebe. Sreča, da smo imeli konjunkturo in smo zmogli. Ko spoznaš, kako je z maso plač, kako je s prihodki, kako je z odhodki, kako smo podcenjeni, prideš do krutega spoznanja, da so te nekateri malo izigrali. Potem sem šel na GEA COLLEGE – menedžment v zdravstvu in z gospo Linasi sva trdo delala. Odločili smo se, da bomo poslovanje razdelili po oddelkih. Imeli smo veliko razliko v priznani in realizirani uteži, v številu primerov. Sledile so stalne borbe z ZZS – območno enoto, ki je nikoli nisem razumel. Nikoli niso pomagali bolnišnici v dobrem. Septembra 2008, zaradi nelikvidnosti in izgube, nismo imeli za plače. ZZS nam je dal predhodno akontacijo. Zahtevali smo enako vrednotenje storitev. Takrat so na tihem dokapitalizirali tri bolnišnice, ki so dobile dodaten denar, a Splošna bolnišnica Slovenj Gradec ne! Kljub pritiskom nisem nikoli preklical izrečene izjave na TV SLO (da sem 6 mesecev prepričeval državnega sekretarja in ministrico, da je nujno pri financiranju naše bolnišnice nekaj spremeniti, pa nisem imel kompetentnega

sogovornika). Nakopali smo si le izredni upravni nadzor, ki smo ga opravili z odliko. Še več, podpisan je bil sklep, da smo bili podfinancirani in da nam ZZS dolguje 846.000 evrov. Niso realizirali. Prišlo je do novih volitev in nova politična struja je prevzela vodenje države, ZZS pa še do danes ni realizirala plačila. Tožba je še vedno na sodišču. Ta denar nam pripada, o tem sem prepričan,« je strnil misli o svojih začetkih direktorovanja dr. Lavre.

Politika

Ko mu zastavim vprašanje, ki zadeva njegovo politično opredeljenost in vpliv na funkcijo direktorja, mi odgovori naslednje: »Funkcija direktorja je politična. Vendar mene politika, ko vstopim v službo, ne zanima. Ko vstopim v bolnišnico, pustim politiko pri vratarju. Politika v bolnišnici nima kaj delati.« Pravi, da se trudi opravljati svoje delo visoko strokovno in visoko profesionalno. Tudi, če bi do kogarkoli gojil osebno zamero, bi moral tukaj delati profesionalno in v dobro pacientov, zaposlenih in ustanove. »Ko se seznanim z vsemi argumenti in me le-ti prepričajo, sem pripravljen odločitev tudi spremeniti. Če sem storil napako, sem se tudi opravičil.«

O dr. Lavretu: dr. Golobinek

Z Janezom sva se spoznala v zgodnjih osemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko sva se s sanjami, kako bova, ko bova velika, postala zdravnika, vpisala na takratni Šolski center Edvarda Kardelja v Slovenj Gradcu. Celotni šolski sistem se je ravno v tistem času postavljal na glavo, klasična gimnazija je bila ukinjena, midva pa sva skozi takrat toliko opevano idejo o »vertikalni povezanosti programov« v usmerjenem izobraževanju postala dijaka nove srednje zdravstvene šole. Jaz prve, Janez pa druge generacije usmerjenec.

Fantje smo bili v manjšini in kljub temu da sva se poznala, se je najino občasno druženje pričelo šele v mojem četrtem letniku. Zaradi ljubezni, ki je bila njegova sošolka, kasneje pa moja žena, sem namreč začel zahajati v njegov razred. (Da je bila ista deklica vseh tudi njemu in da mu je šel leto dni starejši vsiljivec zaradi tega takrat strašansko na živce, mi je zaupal šele desetletja kasneje.)

Po zaključku srednje šole in odsluženem vojaškem roku v takratni Jugoslovanski ljudski armadi sva se jaz 1986, on pa leto dni kasneje vpisala na ljubljansko medicinsko fakulteto, jo nekaj let kasneje zaključila in postala sodelavca v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec

Jaz specializant kirurgije, on pa ... o groza, specializant interne medicine. Verjetno so tudi najini občasni klepeti in sproščeno in šaljivo zbadanje na račun kirurgov in internistov ob najinih srečevanjih ob skupnih strokovnih problemih ali na hodnikih bolnišnice botrovali temu, da me je leta 2007, ko je sam kandidiral za prvi mandat poslovnega direktorja, nagovoril v kandidaturi za strokovnega direktorja. »Neoperativne stroke poznam, o funkcioniranju operativnih pa premalo vem. Pomagaj mi, prosim,« mi je takrat zaupal.

Skupaj sva preživela marsikaj! Skupaj sva se kdaj tudi ob resnih stvarih do solz nasmejala, nekajkrat sva se na smrt tudi skregala. Še danes me od popitega refoška zaboli glava, ko sva se po enem takih preprirov z namenom, da pokadiva pipo miru, zvečer dobila v gostilni Murko in še danes mi gre na smeh, ko se spomnim, kako sva se na koncu trepljala in objemala in v solzah tolažila drug drugega. Sam sem dokaj hitro spoznal, da nisem rojen za zaupano mi vlogo, sem zato v prenekaterih situacijah toliko bolj občudoval njegovo trdo kožo, trmo in vztrajnost. Včasih se mi je zdelo, da so mu šele problemi, ob katerih sem jaz že izgubljal glavo in obupoval, dali pravega zagona.

Janez ostaja direktor tretji mandat,

jaz sem z velikim veseljem že dolgo časa čisto »navaden« kirurg. Ob tem ostajam vesel in ponosen na najino več kot trideset let dolgo poznanstvo in prijateljstvo, vesel in mu hvaležen, da sva v vseh obdobjih najinega življenja in vsem vlogam navkljub, ki sva jih v njem kdaj odigrala, znala ohraniti tisti prvinski in rahlo hudomušni odnos, v katerem sva vedno in povsod lahko preprosto ostajala le »Janez in Rajko«.

Tudi zato, ali pa predvsem zaradi tega, bi rad za konec zapisal še nekaj. Oba sva tako v poklicnem kot v osebnem življenju preživela kar nekaj vzponov in padcev in morda je tudi tokrat usoda, ki nama je že prej večkrat na čuden način križala poti, hotela, da bova eden malo po, drugi pa malo pred abrahamom s predvidoma komaj 11-dnevnim zamikom tretjič v življenju postala očeta. Ne morem si kaj, da mi ob misli na večne vaške opravljivke (Da »špitalskih« niti ne omenjam!) ne bi že zdaj šlo na smeh, ko bosta Lavre in Golobinek kot sivolasa lipicanca iz pesmi A. Šifrerja v spomladanskem soncu vozičkala po mestnem ali pa, bog ne daj, celo po »špitalskem« parku. Nekateri bodo opravljali, nekateri se muzali, nekateri morda celo privoščili, jaz pa preverjeno vem, da se oba te nove vloge že danes neskončno veseliva!

Novogradnja

Pod vladanjem ministrice Mazej Kukovičeve se je pričela pripravljati dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja. Veliko je Splošni bolnišnici Slovenj Gradec pomagal Miro Petek. Brez njega ne bi pravočasno pridobili gradbenega dovoljenja. Septembra 2008 je bolnišnica prejela pravnomočno gradbeno dovoljenje. Postopki so stekli. Zopet je bilo potrebno revidirati vso dokumentacijo. Po vseh končanih postopkih je nastopila nova vlada. Izbor izvajalcev del je začel potekati pod patronatom ministra Miklavčiča. Lavre se spominja, kako so pri ministru potekali vroči in hudi sestanki, kjer se je od vodstva bolnišnice zahtevalo zmanjšanje stroškov in znižanje standardov. Tukaj se mu je Lavre postavil po robu, saj je le nekaj časa prej Miklavčič podpisal tehnično smernico, v kateri so navedeni posebni pogoji za gradnjo v zdravstvu. Stvari so se razpletle šele, ko sta

O dr. Janezu Lavretu : NIKO R. KOLAR, član Sveta SBSG (2017–2021)

Zapis mnenja o v. d. direktorju Splošne bolnišnice Slovenj Gradec Janezu Lavretu, dr. med., spec. int., bo zares povsem subjektivnega pogleda, ki sem si ga ustvaril v obdobju 2012–2017, ko sem kot član (tri leta tudi predsednik) Sveta javnega zavoda SBSG imel priložnost sodelovanja z njim. Najprej velja omeniti, da izjemno spoštujem strokovne zdravstvene reference Janeza Lavreta in še bolj njegovo poznavanje zdravstvenega menedžmenta, ki je več kot nujno potrebno ob direktorovanju (vodenju) številčno tako velikega delovnega kolektiva, kot je SBSG. Iz mojih izkušenj in ocenjevanja trenutnega stanja zdravstva v Sloveniji verjamem, da bo SBSG izkoristila vse predhodno izpeljane novogradnje in obnove objektov, ki so zagotovilo

ministra obiskala prim. Vodopija in prim. Plešivčnik, ki sta odigrala nadvse pomembno vlogo. Velika prelomnica se je zgodila s slavno ptičjo gripo, saj se je minister znašel v stiski zaradi pomanjkanja postelj. LAVRE MU JE ZAGOTOVIL 60 postelj. »Na ta račun dobimo 10 milijonov in finančna konstrukcija je v prvem delu pokrita. V obdobju

ministra Marušiča speljemo vse projekte in zaključimo prizidek. Premier je Janša, ki otvori oddelek.«

Po sklepu ministra Gantarja se je preprojektiralo pritličje otroškega oddelka, kamor se je moral umestiti še Urgentni center. Dogodilo se je celo, da je UC izpadel iz nacionalnega projekta, kamor se je moral umestiti še Urgentni center. Dogodilo se je celo, da je UC izpadel iz nacionalnega projekta, kamor se je kasneje ponovno umestil. »Nimamo namreč sklepa vladne službe za kohezijsko politiko na Ministrstvu za gospodarstvo. Ob pomoči gospoda Zanoškarja, za kar se mu ponovno zahvaljujem, se zadnji dan mandata ministra Stepišnika ob 16. uri podpiše ustrezen sklep. Naš UC se zaradi tega v celoti financira z evropskimi sredstvi. V brezvladju pridobimo sredstva za dokončanje gradnje otroškega oddelka. Gospod Škodnik prepriča ministrico za zdravje, da potrebu-

za ustvarjanje jasno začrtanih vizij njenega bodočega razvoja, tako za zaposlene (nagrajevanje, kadrovanje, strokovno izpopolnjevanje itd.) kot za ustrezno zdravstveno obravnavo pacientov v skladu z Resolucijo o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2016–2025.

Janez Lavre je nekje zapisal, da ima cilj ustvariti »prijazno, pravično in sodobno evropsko bolnišnico«. Skoraj prepričan sem, da mu bo v Slovenj Gradcu to uspelo ob prepotrebem sožitju s strokovnim direktorjem, s predstojniki oddelkov in skorajda z novim vodstvom bolnišnice. In ne nazadnje lahko poudarim, da je v. d. direktorja Janez Lavre imel v preteklosti zelo konstruktiven odnos do članov sveta bolnišnice, Ministrstva za zdravje RS in do zdravstvenih ustanov v regiji pa tudi širše, preko meja Slovenije.

jemo 5 milijonov evrov, in s tem opremimo še operacijske dvorane in omogočimo selitev oddelkov na nove lokacije. Minister Hojs se strinja, da potrebujemo heliport, saj je bila zaradi poplav leta 2012 Koroška popolnoma odrezana. Do nas so se lahko prebili le vojaški oklepniki. Reševalnim vozilom je pot onemogočena.«

Maribor

V Maribor se je dr. Lavre odpravil izključno na prošnjo ministrice za zdravje. Poklicala ga je in povabila na nekaj razgovorov. Pristala je na njegove pogoje in po temeljitem premisleku, in ker mu je to predstavljalo izziv, je njeno željo sprejel. V Mariboru je začel z delom, bil je zahteven in zahteval je določene spremembe v dotedanjem načinu dela in takoj naletel na nesodelovanje vseh suprotnih dejavnosti. Nekoliko je korigiral vodstveno ekipo, nakar je začel z njim obračunavati svet zavoda. Lavre je s svojim delom zarezal v mreže, za katere v javnem zdravstvu ni prostora. Njegova pot se je končala 19. decembra, ko je ugotovil, da nima zadostne podpore. Do konca mandata je delal po principu dobrega gospodarja. Dodaja, da je bilo njegovo službovanje v Mariboru strokovno in profesionalno, le kritična masa lokalnega okolja ni razumela tega preboja. Pravi tudi, da se je v Mariboru marsičesa naučil. In da se na tako mesto ne bi več podal brez soglasja vlade.

Dr. Lavre se kljub nekaterim dobrim ponudbam širom Slovenije vrne v Splošno bolnišnico Slovenj Gradec. Pristane na ponujeno mesto v. d. direktorja. V mesecu novembru se prijavi na razpis za direktorja. Svet zavoda sprejme njegovo prijavo in ga potrdi. V kratkem ga bo potrdila tudi Vlada Republike Slovenije. Njegova vizija je jasna. Razmišlja o novi investiciji. Gre za izgradnjo kirurškega bloka in preoblikovanje internega oddelka. Pričakuje, da

bodo investicije zaključene do leta 2025.

Včasih je rad igral golf, vendar ga sedaj zaradi pomanjkanja časa ne more. Ukvarjal se je s kinologijo in vzgojo psa, to sedaj počne ljubiteljsko. Hodi v hribe, ki se razprostirajo med Uršljo goro in Peco. Na Triglavu je bil v študentskih letih. Rad vrtnari in kuha. Najraje ima mežerli. Sam ga še ni pripravil. Spominja pa se, kako odlično ga je pripravila njegova babica, Herčeva bica. Zelo je ponosen na hčerki, študentko Julijo in osnovnošolko Zalo. Julija študira medicino, Zala pa zanimajo povsem druge stvari.

»Z Danijelo sva kot rit in hlače. Vse delava skupaj in ob tem se še zabavava,« je o svojem prostem času povedal v. d. direktorja Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, Janez Lavre, dr. med., spec. internist.

Nagovor v. d. strokovne direktorice

BESEDILO: DR. JANA MAKUC, DR. MED., UNIV. DIPL. BIOL.

Moji prvi spomini na bolnišnico so romantični opisi pomembnosti ustanove, v kateri je delala moja mama. Iz njih so veli zadovoljstvo in ponos, kolegialnost in timski duh. Z leti jih je nadomestila realnost, ki se je od začetne zagnanosti in veselja pri delu z bolniki prevsila v kronično utrujenost, splošno nezadovoljstvo, celo izgorelost ... in v zadnjem letu v najhujše – apatijo. Da, dnevi romantične medicine so res mimo.

Ukvarjanje s finančnim poslovanjem bolnišnice kot najpomembnejšo vsebino, pri čemer so zapleteni in nelogični postopki financiranja bolnišnic jasni le izbrancem, je zaposlenim (in s tem bolnišnici) počrpalo moči. Ekonomist v svojem osnovnem poslanstvu ne razume stiske in nemoči bolezni, ne nosi teže socialnega bremena, ne čuti neprespanosti in kronične utrujenosti – vsega, s čimer se vsakodnevno srečujemo zdravstveni delavci. Nam, po drugi strani, je bilo doslej prihranjeno poglobljeno razmišljanje o finančnih vzrokih, posledicah in učinkih. Porušeno krhko ravnotežje med strokovnim in poslovnim smo v zadnjem času nadgradili še s pomanjkanjem razu-

mevanja in slabo komunikacijo, receptom za hranilni agar nezadovoljstva.

Vendar pa verjamem, da »za dežjem vedno posije sonce«, da »sreča spremlja pogumne« in »kdor hoče, najde pot, kdor noče, najde izgovor« in v še nekaj takih izrekov. Zato sem se odločila sprejeti izziv, pred katerega me je postavil strokovni svet bolnišnice.

Svoje moči nameravam usmeriti k medoddelčnemu povezovanju in sodelovanju, izboljšanju komunikacije, zaupana mi pooblastila pa k zagotavljanju strokovnosti, kakovosti in varnosti. Bolnišnico v prihodnosti vidim kot sodobno, k bolniku usmerjeno ustanovo. Po zaključenih pogovorih s predstojniki oddelkov nameravam osnovati konkretno strokovno strategijo bolnišnice, ki bo temeljila na kon-

ceptu dobre klinične prakse in celostne obravnave bolnikov. Podprta bo z analizo kazalnikov kakovosti in – kot češnje na vrhu – nadgrajena z znanstvenoraziskovalnim in pedagoškim delom.

In ker zadovoljni zaposleni k dobri obravnavi bolnika doprinesejo precej več od politično korektnih floskul, vas na koncu vljudno vabim h konstruktivnemu sodelovanju.

Precepljenost proti gripi se zmanjšuje

BESEDILO: IRENA PILTAVER VAJDEC, DR. MED. IN MARIJANA PLAZNIK, DIPL. M. S.

Precepljenost proti gripi pri zdravstvenih delavcih v naši bolnišnici je nepravilno prenizka. V bolnišnicah se bolniki z gripo koncentrirajo, zato so zdravstveni delavci izpostavljeni, da zbolijo z bolj ali manj hudo klinično sliko. Pri tem ogrožajo druge bolnike v bolnišnici, ki lahko zaradi okužbe tudi umrejo.

Tudi v Sloveniji je precepljenost proti gripi zelo nizka in je med najnižjimi v Evropski uniji.

Zaskrbljujoč je trend precepljenosti, saj se število cepljenih vsako

leto niža. Prav tako se zadnja leta znižuje delež cepljenih v najbolj ogroženi skupini prebivalcev, to je med starejšimi od 65 let, ki je lani znašal le še dobrih 10 odstotkov, kar je daleč od cilja Svetovne zdravstvene organizacije, da bi bil delež cepljenih proti gripi v skupini nad 65 let (in drugih rizičnih skupinah) kar 75-odstoten. S povečanjem precepljenosti pri rizičnih skupinah bi lahko preprečili težje poteke bolezni in številne zaplete, pa tudi marsikatero smrt. Zato bi bilo v Sloveniji treba dodatno

Tabela precepljenosti proti gripi

LETO	Št. cepljenih – dializni pacienti	Št. cepljenih – zaposleni	Skupaj
2010	170	39	209
2011	156	39	195
2012	137	46	183
2013	119	42	161
2014	104	41	145
2015	83	41	124
2016	94	40	134

spodbuditi cepljenje proti gripi, predvsem rizičnih skupin in zdravstvenih delavcev.

Komu je gripa posebej nevarna?

Čeprav cepljenje proti gripi priporočamo vsem prebivalcem, je posebej priporočljivo za tiste, ki bi lahko imeli težek potek bolezni.

Cepljenje proti gripi se še posebej priporoča:

- ▶ starejšim od 65 let,
- ▶ kroničnim bolnikom in njihovim družinskim članom,
- ▶ osebam, ki imajo izrazito povečano telesno težo,
- ▶ majhnim otrokom (od šestega meseca do drugega leta starosti) in njihovim družinskim članom,
- ▶ nosečnicam in njihovim družinskim članom,
- ▶ zdravstvenim delavcem, ki so pri svojem delu izpostavljeni nevarnosti okužbe ali lahko pri delu prenesejo okužbo na druge osebe.

Preprečevanje gripe

Gripa je zelo nalezljiva bolezen in virus se z lahkoto širi med prebivalci. Po ocenah zanjo vsako sezono zbolijo do 10 odstotkov prebivalcev, kar je do 200.000 prebivalcev v Sloveniji.

Virusi gripe se stalno spreminjajo, zato se spreminja tudi cepivo, ki je vsako leto pripravljeno tako, da ščiti proti virusom, ki bodo predvidoma krožili v prihajajoči sezoni. Cepiti se je treba vsako leto z enim odmerkom cepiva, za otroke, mlajše od devetih let, ki se prvič cepijo proti gripi, sta potrebna dva odmerka. Zaščita se vzpostavi približno dva tedna po cepljenju in traja več mesecev, postopoma upada in je po enem letu lahko že prenizka.

Cepljenje proti gripi ščiti tako pred boleznijo kot tudi pred morebitnimi zapleti, ki gripo spremljajo. Bolezen pri mladih bolnikih brez kroničnih bolezni večinoma poteka kot

USTAVI PRENOS VIRUSOV

POKRIJ SVOJE KAŠELI - OHRANI ZDRAVJE!

Registristar: kašelj (grna, pihnila) ...

NAMIGI OB POJAVU GRIPE:

Če imamo rdečico, ne kašljamo v roke, niti v ajurno delo ...

Če imamo rdečico, ne kašljamo v roke, niti v ajurno delo ...

Če imamo rdečico, ne kašljamo v roke, niti v ajurno delo ...

nekajdnevno vročinsko stanje z znaki obolenja dihal in bolečinami v mišicah in sklepih. Pri ogroženih skupinah prebivalstva pa lahko poteka s težjo klinično sliko s pogostimi zapleti (kot so virusne in bakterijske pljučnice) in tudi z višjo smrtnostjo. Pri omenjenih skupinah cepljenje zmanjšuje tveganje za hospitalizacije in tudi smrt

zaradi bolezni ali njenih zapletov.

Zdravstveni delavec, ki odklanja cepljenje, ogroža sebe, svoje bližnje in bolnike v bolnišnici, kjer okužba z gripo lahko prinese težek potek bolezni in visoko smrtnost. Pri zdravstvenih delavcih bi moralo cepljenje proti gripi postati obvezno, če želijo delati v zdravstvu.

Ustanovljena prva sekcija zdravstvene administracije Slovenije

BESEDILO: SILVESTRA FIŠER, FOTO: EDUCA IZOBRAŽEVANJE NOVA GORICA

Pa smo jo dobile tudi me, zdravstvene administratorke!

Vse se je začelo na seminarju 5. in 6. aprila 2017 v rogaškoslatinskem hotelu Sava, kjer se nas je 9 administratorok udeležilo 1. slovenske izobraževalne konference Sodobna poslovna sekretarka/administratorka v zdravstvu in soc. skrbstvu v izvedbi EDUCE iz Nove Gorice.

Presenetila nas je izredno prisrčna dobrodošlica organizatorja s pozdravnim nagovorom direktorja podjetja EDUCA, Štefana Krapšeta.

Najprej smo obravnavali zelo aktualno in perečo problematiko glede plačne skupine J in odpravo plačnih anomalij. Izčrpno problematiko na tem področju sta predstavila podpredsednik sindikata Zoran Brecelj ter mag. Branko Vidič z Ministrstva za javno upravo, član vladne poga-

jalske skupine za pogajanja s sindikati. Nato se je razvila konkretna debata med udeleženkami konference in omenjenima predstavni-

koma. Razložile smo jima, da naša stopnja izobrazbe ni administratorka, temveč smo administracijski oz. ekonomski tehniki, kar je tudi

pogoj za zasedbo delovnega mesta. »Ja, tega pa nisem vedel,« je dejal mag. Vidič. Tako smo skupno ugotovili, da naš

naziv zdravstvena administratorka ni popoln, zato nas obravnavajo neenakovredno V. stopnji izobrazbe.

Nadalje je strokovnjakinja za krizni menedžment Damjana Pondelek predstavila vlogo zdravstvene administracije pri morebitnih kriz-

jem odločile, da bo ta konferenca postala tradicionalna. Sestavile smo delovno skupino iz predstavnic slovenskih bolnišnic in zdravstvenih domov, ki bo delovala v korist zdravstvene administracije na državni ravni in sooblikovala programe naslednjih konferenc. S pomočjo konference smo dobile

nic v sejni sobi UKC Maribor. Namen oblikovanja te delovne skupine je bil pričetek aktivnosti z namenom izboljšanja stanja/položaja zdravstvene administracije glede na zahtevnost dela in odgovornost. Zaradi tega se je podprla ideja o sekciji zdravstvene administracije pod okriljem Zveze tajnic in poslov-

bile povabljeni na ogled omenjene bolnišnice. Uvodoma nas je nagovoril direktor mag. Radivoj Nardin ter poudaril pomembnost zdravstvene administracije za uspešno delovanje in poslovanje bolnišnice, saj si ne moremo predstavljati, da bi administratorke stavkale. Nato je sledil ogled bolnišnice. Že pri vhodu smo bile presenečene, saj imajo nameščena dva vrstomata, na katerih se pacienti sami registri- rajo, dobijo listek in se napotijo pred ambulanto. V pritličju je tudi skupna blagajna, ne poznajo oddelčnih blagajn. Popeljali so nas tudi skozi novo urgenco, ki pa se v marsičem razlikuje od naše. Po ogledu je sledil sestanek v sejni sobi, kjer nam je Loredana predstavila njihovo zdravstveno administracijo. Sledila je razprava in sklepanje o ustanovitvi sekcije.

nih situacijah, ki se vse pogosteje pojavljajo tudi na področju zdravstva. Izredno zanimivo in predvsem motivirajoče nas je znani zdravnik Vili Ščuka popeljal med skrivnosti vpliva čustev na delovno storilnost ter osebno počutje pri našem, vedno bolj stresnem delu.

Sledilo je predavanje državnega sekretarja z Ministrstva za delo, družino in soc. zadeve Petra Pogarčarja, ki nam je predstavil aktualne novosti na področju delovnih razmerij.

Dan smo zaključili s svečano večerjo in prav posebnim večernim programom v sodelovanju s slovenskim pisateljem, dramatikom, učiteljem in politikom Tonetom Partljičem.

Ob koncu drugega dne uradnega dela smo se skupaj z organizator-

nov pogled na določene stvari ter občutek, da smo tudi me pomemben člen pri izvajanju zdravstvene oskrbe ljudi.

Prvega junija 2017 je sledil 1. sklic delovne skupine slovenskih bolniš-

nih sekretarjev Slovenije. Vodja zdr. administracije iz izolske bolnišnice Loredana Mejak pa je podala predlog za naslednji sklic v njihovi bolnišnici.

V soboto, 2. septembra 2017, smo

Za predsednico smo izvolili Alenko Dorič iz UKC Maribor, za namestnico pa Loredano Mejak iz SB Izola. Izvršni odbor sestavlja po ena predstavnica iz vsake bolnišnice.

Po končanem uradnem delu so nam na ladji pripravili pravi morski piknik.

15. 11. 2017 smo se prvič sestale predstavnice izvršnega odbora sekcije zdr. administracije v Mariboru. Razprava je tekla o sistemizaciji delovnih mest in organizaciji dela zdr. administracije v vseh javnih zavodih, prav tako o normativih in standardih zdr. administracije. Podan je bil predlog za spremembo naziva delovnega mesta, saj delovno mesto zahteva V. stopnjo, zato je najprimernejši naziv zdravstveno-administrativni tehnik.

Navodila za prijavo poškodbe pri delu v SBSG

BESEDILO: MARKO KOLAR, DIPL. VAR. INŽ.

Poškodbe pri delu in poklicne bolezni predstavljajo za podjetja najpomembnejšo skrb na področju varnosti in zdravja pri delu. Zdravje je ena najpomembnejših vrednot in na eni strani predstavlja sredstvo za funkcioniranje posameznika, na drugi strani pa je element kakovostnega življenja ljudi in je tako samo po sebi cilj. Zdravje delavcev in varnost na delovnem mestu sta nujno potrebni za nemoten potek delovnega procesa.

Za poškodbo/nezgodo pri delu se šteje:

- ▶ poškodba, ki je posledica neposrednega in kratkotrajnega mehničnega, fizikalnega ali kemičnega učinka, ter poškodba, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadne obremenitve telesa ali drugih sprememb fiziološkega stanja organizma, če je takšna poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela ali dejavnosti, na podlagi katere je poškodovanec zavarovan;
- ▶ poškodba, povzročena na način iz prejšnje alineje, ki jo utрпи zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega mesta ali nazaj, če prevoz organizira delodajalec, ter poškodba, povzročena na način iz prejšnje alineje, ki jo utрпи zavarovanec na službeni poti;
- ▶ obolenje, ki je neposredna in izključna posledica nesrečnega naključja ali višje sile med opravljanjem dela oziroma dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

Vzrok za nastanek poškodbe/nezgode pri delu:

Vzroki za nastanek poškodbe/nezgode pri delu so največkrat vedenje in reagiranje ljudi, ki je drugačno od pričakovanega, neuporaba predpisane osebne varovalne opreme in neustrezna delovna oprema.

Ukrepi za preprečitev poškodbe/nezgode pri delu:

- ▶ upoštevanje določil ocene tveganja,
- ▶ seznanjanje delavcev s pravnimi in varnimi načinom dela (pisna navodila in obvestila),
- ▶ seznanjanje delavcev o vseh nevarnostih na delovnem mestu ter o varnostnih ukrepih,

- ▶ potrebnih za preprečevanje nevarnosti in škodljivih posledic,
- ▶ izvajanje teoretičnega in praktičnega usposabljanja za varno opravljanje dela ob sklenitvi delovnega razmerja, ob uvajanju nove tehnologije in novih sredstev za delo ter ob spremembi v delovnem procesu,
- ▶ upoštevanje predpisanih varnostnih ukrepov in uporaba sredstev in opreme za osebno varnost pri delu in opravljanje

obvestiti strokovnega delavca za VZPD (tel. št. 872). Če delavec zaradi hujše poškodbe ne more o nezgodi obvestiti strokovnega delavca za VZPD, to TAKOJ stori neposredni vodja.

- ▶ V popoldanskem času, med vikendi, prazniki in nočnem času oz. v primeru odsotnosti ali nedosegljivosti strokovnega delavca za VZPD mora delavec TAKOJ o nezgodi obvestiti

tal, nameščanje varnostnih elementov...).

- ▶ Poškodovanega delavca neposredni vodja napoti v ambulantno Urgentnega centra, kjer mu zagotovijo nujno zdravniško oskrbo.

- ▶ Za nezgodo pri delu se šteje tudi, če jo delavec utрпи na redni poti od stalnega oz. začasnega naslova bivanja do delovnega mesta in nazaj, če prevoz organizira delodajalec, ter če jo utрпи na službeni poti. Delavec mora nezgodo TAKOJ prijaviti neposrednemu vodji. Neposredni vodja o nezgodi sestavi zapisnik o nezgodi na službeni poti in ga TAKOJ pošlje strokovnemu delavcu za VZPD.

- ▶ Najkasneje v treh dneh po poškodbi/nezgodi strokovni delavec za VZPD izpolni obrazec ER - 8. Obrazec je osnova za obračun 100 % nadomestila zaradi upravičene odsotnosti z dela in ga je potrebno odnesti osebnemu zdravniku. En izvod izpolnjenega obrazca mora zdravnik vrniti strokovnemu delavcu za VZPD.

- ▶ Obrazec ER - 8 mora strokovni delavec za VZPD v treh dneh izpolniti tudi pri nezgodi, če jo delavec utрпи na redni poti od stalnega oz. začasnega naslova bivanja do delovnega mesta in nazaj, če prevoz organizira delodajalec, ter če jo utрпи na službeni poti.

Strokovni sodelavec za VZPD mora nezgodo pri delu v primeru, da je zaradi nje delavec nezmožen za delo več kot tri delovne dni, takoj prijaviti Inšpektoratu Republike Slovenije za delo. Strokovni sodelavec za VZPD mora Inšpektoratu Republike Slovenije za delo prijaviti tudi nezgodo pri delu s smrtnim izidom, kolektivno nezgodo, nevaren pojav ali ugotovljeno poklicno bolezen.

“ *Nezgodo, ki ima za posledico poškodbo, ki se je zgodila med delom, mora delavec TAKOJ prijaviti neposrednemu vodji.* ”

- ▶ periodičnih zdravstvenih pregledov,
- ▶ takojšnje obveščanje neposrednega vodje o vsaki pomanjkljivosti, škodljivosti, okvari ali drugem pojavu, ki bi lahko pri delu ogrozil delavčevo zdravje ter varnost in zdravje drugih delavcev,
- ▶ pravilno čiščenje in vzdrževanje talnih površin, nošenje ustrezne obutve, ki ne drsi, pazljivost pri hoji ter takojšnje ukrepanje (obvestiti pristojne službe) v primeru mokrih in poškodovanih tal.

Kako ravnati ob poškodbi/nezgodi pri delu:

- ▶ Nezgodo, ki ima za posledico poškodbo, ki se je zgodila med delom, mora delavec TAKOJ prijaviti neposrednemu vodji. Če delavec zaradi hujše poškodbe ne more nezgode prijaviti neposredni vodji, to zanj TAKOJ opravi sodelavec oz. oseba, ki je bila o nezgodi obveščena.
- ▶ V dopoldanskem času mora delavec o nezgodi TAKOJ

varnostno službo (tel. št. 401), zaradi oglada kraja nezgode in ugotovitve vzroka ter načina poškodbe. Če delavec zaradi hujše poškodbe ne more o nezgodi obvestiti varnostne službe, to TAKOJ stori neposredni vodja.

- ▶ Strokovni delavec za VZPD oz. varnostnik skupaj z neposrednim vodjo opravi razgovor z delavcem, neposredno pričo, sodelavcem oz. osebo, ki je nezgodo prijavila, skupaj izpolnijo **INTERNO PRIJAVO POŠKODBE PRI DELU** in fotografirajo kraj nezgode.

- ▶ V primeru nezgode na območju Splošne bolnišnice Slovenj Gradec – zunaj zgradb (zaradi slabih vremenskih razmer, ledu, lukenj na cestišču ...) – mora delavec glede prijave in obvestitve o nezgodi ravnati enako, kot je določeno v predhodnih alinejah.

- ▶ Do oglada je potrebno mesto nezgode pustiti v stanju, ki je privedlo do nezgode (prepovedano je pospravljaje, brisanje

KAP 2017

BESEDILO: HELENA SLEMENIK

Dobrodelni Kovitin ples – KAP 2017

To leto so se prijatelji in znanci zbrali v mesecu decembru na sedaj že tradicionalnem Kovitinem plesu. Letošnji je bil trinajsti po vrsti; vsakega zaznamuje dobrodelnost, saj se zbrana finančna sredstva namenijo za Splošno bolnišnico Slovenj Gradec. Sredstva lanskega Kovitinega plesa v vrednosti 6.424 evrov so bila porabljena za nakup prenosnega UZ-srca in ožilja ambulante za srčno popuščanje in rehabilitacijo.

Izkupiček KAP-a 2017 bo namenjen za nakup opreme za negovalni oddelek. Sredstva lahko še vedno donirate, vse informacije so na

spletni strani Koroškega društva za zdravje – Kovita.

Plesna prireditev je potekala v Hotelu Korošica v Šentjanžu pri Dravogradu. Za dobro voljo udeležencev je skrbel ansambel Show Mix band. Gostje večera so bili Ditka Čepin, Maja in Tina Mirkac ter Ervin Pušnik. Kmečke dobrote so prispevale znane koroške kmetije in prijateljice Kovite. Zahvaljujemo se cvetličarni Mimoza, ki je poklonila vrtince za polnočni ples, in fotografskemu podjetju Foto Anka. Tako cvetličarna Mimoza kot Foto Anka zbrana sredstva namenjata v dobrodelne namene. Zahvaljujemo se Hotelu Korošica, da nas je gostil. Iskreno vabljeni na štirinajstico.

NLB donirala sredstva Oddelku za ginekologijo in porodništvo SBSG

BESEDILO: NLB IN SBSG, SPOROČILO ZA JAVNOST

Vseslovenska humanitarna akcija med slovenskimi porodničnicami

Majhni koraki spreminjajo svet na bolje

25. avgusta 2017 je v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec potekala slovesna predaja donacijskih sredstev Oddelku za ginekologijo in porodništvo. Predstavniki NLB so predstojnici oddelka Katji Juvan, dr. med., izročili ček v vrednosti 9.585 evrov. Ta sredstva bodo namenjena nakupu nujno potrebne medicinske opreme, s katero bo poskrbljeno za še boljšo zdravstveno oskrbo mamic, najmlajšim pa bo omogočen varen prihod na svet. Gre namreč za nakup porodnega stola Multitrac, ki porodnicam omogoča nove položaje rojevanja in s tem lajšanje porodnih bolečin.

Donacija je del akcije Majhni koraki spreminjajo svet na bolje, s katero NLB že tretje leto zapored pomaga slovenskim porodničnicam. V sklopu akcije so letos od vsakega NLB Stanovanjskega kredita, sklenjenega v aprilu 2017, po 100 evrov namenili v sklad za porodničnice. Poleg tega so v vseh poslovalnicah

namestili posebne zbiralnike za prispevke, ki bodo porodničnicam v pomoč pri nakupu nujno potrebne medicinske opreme.

»V naši banki smo na akcijo Majhni koraki spreminjajo svet na bolje zelo ponosni. Z njo smo skupaj z našimi strankami in športniki v treh letih za nakup nujno potrebne medicinske opreme ali pa obnovo porodnih sob zbrali približno 136.000 evrov. Sredstva smo razdelili med vse slovenske porodni-

šnice, od tega letos približno polovico. S tem bomo priskočili na pomoč tistim, ki so najbolj ranljivi – novorojenčkom,« je ob predaji donacije povedal Anton Adam, direktor NLB Podružnice Savinjsko-koroške.

Sredstva, zbrana v akciji prvo leto, so bila namenjena porodničnici v Ljubljani, lani porodničnicam na področju štajerske in primorske regije, letos preostalim porodničnicam – v Kranju, Murški Soboti, na

Jesenicah, v Trbovljah, Novem mestu, Slovenj Gradcu in Brežicah –, ki pomoči NLB do sedaj iz naslova te akcije še niso prejele.

Odločitev NLB za sodelovanje s slovenjgraško bolnišnico je z velikim veseljem pozdravil Janez Lavre, dr. med., v. d. direktorja Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, ki je ob tem poudaril, da sta humanitarnost in posluš za soljudi pomembna v vseh časih.

Jesenski izlet

BESEDILO: KORNELIJA VEVAR

Letošnji jesenski izlet, v organizaciji Sindikata zdravstva in socialnega varstva Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, je minil v znamenju kakija. A ne »tistega kakija«, da si ne bi kdo kaj mislil, pač pa v znamenju božanskega sadeža, katerega drevo so z Daljnega vzhoda na Primorsko zanesli že pred davnimi časi. Širši Sloveniji je bil ta posebni sadež sprva nepoznan, zato so ga začeli v Strunjanu promovirati tako, da so mu namenili svoj praznik – praznik kakija. Z leti se je sadež prijel in zdaj postaja vedno bolj popularen.

Ker pa na naših izletih navadno radi »ubijemo več muh naenkrat«, smo se dopoldne najprej ustavili v Kopru. Ogleдали smo si klet Vina-koper, kjer so nas med nepreglednim številom starajočih se steklenic ter med gromozanskimi sodi poučili o zgodovini pridelave njihovih vin.

Nato je sledila še degustacija petih vrhunskih sort. Za ta podvig je bila ura sicer nekoliko zgodnja, vendar smo se kar hrabro držali: popili smo skorajda vse, kar so nam prinesli. Da pa je lažje steklo, smo si pomagali s pršutom in sirom, ki so ju postregli zraven.

Izlet smo nadaljevali v Piran. Tukaj smo imeli možnost vodenega ogleda mestnega jedra z vodičem, ki se nam je že zjutraj pridružil. Ker pa to lepo mesto že vsi precej dobro poznamo, se je le peščica udeležencev odločila stopiti z vodičem do cerkve sv. Jurija, ki kraljuje nad Tartinijevim trgom. Ostali smo se raztepli po okoliških lokalih. Izkoristili smo lep, topel dan, srkali kavo na soncu ter gledali na mirno morje, ki pa je bilo kljub čudovito sončnemu dnevu kar hladno.

Sledila je vožnja do Strunjana, kjer

pa je vrvež že nekoliko pojenjal, saj se je praznično dogajanje začelo že dopoldne. Vendar je bilo v velikem šotoru še kar nekaj stojnic, kjer so prodajali kakije, razne izdelke iz teh sadežev pa tudi kaj drugega se je še našlo. Privoščili smo si celo kakijev sladoled, ki je bil prav slasten.

Dan se je prevesil v pozno popoldne, ko smo se odpeljali proti primorski vasi Marežige, kjer nas je v prijetnem gostišču čakala večerja. Po izdatnem okrepčilu smo se seveda razživel, zato se nam nikakor ni mudilo domov. Ker je nekdanja predsednica sindikata Tanja Hudrap pred kratkim praznovala abrahama, smo ji nazdravili ter ji ob tortici s svečkami zapeli pesem Zakrivljeno palico v roki, in sicer s spremenjenim, »abrahamskim« besedilom, ki nam ga je

v trenutku priskrbel vodič. Takšni radoživo prirejeni pesmi smo seveda z veseljem pritegnili. Mogoče se je Simon Gregorčič malo obračal v grobu, vendar nam razigranosti nedvomno ni zameril.

Ob tako sproščenem druženju je večer hitro minil, zato smo se razmeroma pozno odpeljali proti domu. Na precej dolgi vožnji nas je celo pot kratkočasil pevski zbor Centralnega operacijskega bloka s svojimi pevskega vajami. Verjetno ni pesmi, ki bi je ne bili znali zapeti.

Prijetno utrujeni smo v domačih krajih pozno ponoči zapuščali avtobus, hvaležni našim prizadevnim sindikalistom za organizacijo ter seveda tudi za standardno okrepčilo na avtobusu.

In kot bi rekel Ciril Kosmač: »Dan je bil lep, kot iz čistega srebra ulit.«

Zahvala TŠD Vedrin

Najlepše se zahvaljujemo članom Turističnega športnega društva Vedrin, ki so za Splošno bolnišnico Slovenj Gradec izdelali in nam podarili prikupna adventna venčka. Deklice, ki so aranžirale pod mentorstvom Nevenke Kovač - Nene in mladih animatork, so ustvarile zanimive izdelke za popestritev prazničnega vzdušja.

Vedrin, ki ga danes vodi predsednica Darja Merkač, je nastal leta 2011 na pobudo predsednika Vaške skupnosti Turiška vas, Alberta Kotnika. Cilj društva je ohranjanje običajev in navad iz preteklosti, skrb za razgibanost s kulturnimi prireditvami in aktivno vključevanje v razvoj turizma. H.S.

Športne igre 2017

Čestitke vse udeležencem 12. športnih iger slovenskih bolnišnic v mesecu septembru 2017. Ponovno ste dosegli odlične rezultate in nam prinesli medalje.

KOŠARKA

1. Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
2. Psihiatrična bolnišnica Idrija
3. Univerzitetni klinični center Ljubljana

ODBOJKA ŽENSKE

1. Splošna bolnišnica Murska Sobota
2. Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
3. Bolnišnica Topolšica

TENIS ŽENSKE

1. Urša Lužovec – Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
2. Tatjana Hudrap – Splošna bolnišnica Slovenj Gradec
3. Dunja Rutar – Splošna bolnišnica Jesenice

PLAVANJE

3. Klemen Pilih – Splošna bolnišnica Slovenj Gradec

Novičke iz bolnišničnega vrtca in šole

BESEDILO: DRAGICA NAVODNIK

Čas zelo hitro beži in spet je leto naokoli. Znova je na naša vrata potrkala zima, letni čas, ki je pri nas zelo čaroben in poln zanimivih delavnic.

Naša prva delavnica je bila posvečena izdelavi novoletnih voščilnic. Izdelali smo jih več kot 100 in jih svečano izročili predstojnici Oddelka za pediatrijo, dr. Katarini Rednak Paradiž.

Delavnica izdelave okrasov iz glinamola, s katerimi bomo okrasili jelko, je potekala pod vodstvom Anke Pori. Valjali smo in izrezovali z modelčki, kot bi delali kekse, ter jih

na koncu še lepo okrasili.

Vsako leto izdelujemo adventne venčke, ki jih lahko učenci odnesejo domov. Letos so bili še posebej lepi, zato smo jih nekaj dali na bazar. Istočasno smo izdelovali tudi lesene Božičke, ki bodo krasili naše prostore.

Z okraski, ki smo jih izdelali sami, smo okrasili našo novoletno jelko. Pri krasitvi le-te se nam je pridružila naša predstojnica oddelka.

Obiskala nas je naša zlata knjižničarka Darja, ki nam mesečno predstavi knjižne novosti in nas popelje v svet pravljic in pustolovskih zgodb. Zelo smo veseli njenega obiska in z veseljem vzamemo v roke knjige, ki jih prinese s seboj.

Decembra nas obiščejo trije dobri možje, najprej Miklavž. Naše pridne otroke je obdaril, pa tudi na šibe ni pozabil. Le zakaj?

Frančiška

BESEDILO: MARTIN KNEZ

Šefu računovodskega oddelka so se uslužbenci pritoževali, da njihova sodelavka Frančiška vedno bolj popiva.

Nekega dne, na praznovanje rojstnega dne svoje sodelavke, se je tako opila, da je urinirala za mizo, ker je poleg pijače, zaužite med sodelavci, zvesto hodila na stranišče in srkala žganje iz steklenice, skrite v izplakovalniku straniščne školjke. Zaradi pijančevanja jo je šef že imel na razgovoru, vendar brez uspeha.

Naslednje jutro je pri njej zazvonil telefon.

»Frančiška, takoj pridite v mojo pisarno!«

Poziv je bil ukazovalen. Vedela je, da bo tokrat resen razgovor glede dogodka prejšnjega dne.

»Zadnjič ste se zelo osorno odzvali na moje priporočilo za zdravljenje proti alkoholizmu, včeraj pa ste to predstavo odigrali, kar vsem zaposlenim na oddelku. Nesnago, ki ste jo pustili za sabo, smo počistili, tu pa vam izročam napotnico za zdravljenje proti alkoholizmu v psihiatrični bolnišnici, kamor ste napoteni. Tja vas bo odpeljal delavec našega oddelka.«

»Ne ...! Ne ...! Gospod šef, saj ni tako hudo. To se mi je zgodilo po nerodnosti, saj tisto včeraj ni bilo od pijače. Imam vnetje mehurja, zato mi včasih uide. To so zdravstvene težave, ki se mi pojavijo, v resnici so kronične narave, zato se jih ne bom znebila,« in je s tresočo roko tiščala napotnico po mizi nazaj proti njemu.

»Imate več možnosti: se takoj vključite v zdravljenje, zoper vas uvedemo disciplinski postopek in vas po izvedenem dokaznem postopku zaradi popivanja na delu odpustimo ali pa takoj napišete lastnoročno odpoved delovnega razmerja,« je zapičil pogled vanjo in porinil napotnico nazaj proti njej, da je padla na tla.

Medtem je v prostor stopil uslužbenec oddelka z namenom, da jo odpelje na zdravljenje. Pobrala je napotnico in brez pripomb odšla z njim.

V doglednem času sta prispela do psihiatrične bolnišnice, kamor je bila napotena, in že pri vhodnih vratih na hodniku uzrla nekaj nenavadnih, grozljivih primerov.

Na tleh pred vrati ambulante za sprejem bolnikov se je zvijal mlad moški, stokal, se močno slinil, z rokami vlekel glavo med noge, hotel nekaj povedati, a ni šlo. Nihče se ni brigal zanj. Uslužbenci bolnišnice so brezbržno hodili mimo njega. Nek drugi moški, oblečen v bolniško haljo, se je redno sprehajal mimo njega, se blesavo nasmihal in govoril, da je tega zvil delirij, a ga sedaj počasi spuščča. Na stolu čakajočih je sedela debela ženska, prav tako v bolniški halji, zvijala prste na rokah, občasno tiščala kazalec v smrkavi nos, v močnem guncanju gibala celo telo naprej in nazaj, včasih pa pogledala po hodniku, da je bilo pri odprtju leve veke videti samo beločnico, kar je dajalo strašljiv občutek. Malo naprej v sobi je bil na bolniško posteljo privezan bolnik in glasno vpil.

»Spistite me ven ...! Spistite me ven ...!«

Spet je prišel mimo sprehajajoči se bolnik v bolniški halji in razlagal, da je tisti, ki je s pasovi privezan na posteljo, ki tako vpije, pripeljan nekje iz Haloz, saj je bil priveden v plavem predpasniku. Tam namesto spustite, rečejo spistite. Razlagal je, da že cel dopoldne tako vpije, vendar ga nihče ne obravnava. Če bi imel kaj pijače, bi mu jo dal, pa bi bil miren, je razložil. Nekaj korakov naprej po hodniku je tudi ta nenadno zastal, se zagledal v steno, počasi približal desnico zidu, naenkrat pa šavsnil z roko ob zid in glasno vpil:

»Hop, te že imam! Zdaj te pa imam! Ti prekleta zgaga mala, zdaj me pa ne boš več jebal!« in si mulil zapestje rok, kot da je nekaj ujel.

Mimo je prišla medicinska sestra in mu ukazovalno dejala:

»Pojdi že v sobo in nehaj loviti ščurke po hodniku.«

Očitno je imel še občasne privide po prebolelem deliriju.

Med časom, ko sta Frančiška in njen spremljevalec čakala pred ambulanto na sprejem in opazovala nenavadna početja, sta skozi vhodna vrata na hodnik čakalnice stopila moška, eden od njiju očitno v spremstvu drugega, ker se je prvi nerodno slinil, občasno potresaval z glavo, si z robčkom brisal spraskan obraz in nadvse plašno gledal

po hodniku, kot da sta prišla v klavnico. Kar sam je spremljevalec povlekel do sobe, iz katere se je glasno razlegal glas:

»Spistite me ven ...! Spistite me ven ...!«

Po nekaj korakih se je osorno zazrl v svojega spremljevalca in gromko zarenčal vanj:

»Kva sva sploh pršla sem? Če pa slišm, kako se tu derejo!

»Spizdite vsi ven ...! Spizdite vsi ven ...!« Spremljajoči ga je lepo miril, da bosta kmalu na vrsti pri zdravniku. Medtem sta Frančiška in njen spremljevalec stopila v ambulanto k psihiatru. Zdravnik je takoj po vpogledu napotnice vprašal:

»Kdaj ste nazadnje pili alkohol, gospa?«

»Pred štirinajstimi dnevi, ko je imel mož rojstni dan, samo nisem bila opita. Popila sem samo nekaj malega po hrani in včeraj, ko je imela sodelavka rojstni dan. Tam mi je postalo slabo, samo ne od pijače. Nekaj so mi nastavili zato, da so me lahko danes napotili k vam.«

»Z napotnico ste napoteni na zdravljenje proti alkoholizmu, torej se prekomerno opijate. Ste zasvojeni z alkoholom? Se opijate redno ali samo občasno?« in je sédel za mizo z namenom daljšega razgovora.

»Gospod, jaz sploh nisem zasvojena z alkoholom. Imam pa ženske težave, kako že rečejo, sem v vekslu, no, v meni, pa še vnetje mehurja imam, na rodilih pa sem bila pred leti operirana. Sedaj sem v stresu, ker me hočejo premestiti z dela, ki ga z veseljem opravljam. Je pa med sodelavci nekaj takih, ki me ne marajo in pišejo zlobna pisma mojemu šefu, da bi me očrnili.«

»No, tu piše, da z opitjem motite delovni proces in ste postali pri delu nezanesljivi. Kje imete skrito pijačo? V fasciklu pisarne ali v izplakovalniku veceja?« S temi besedami je nepričakovano butnil v njene misli, jo zmedel in dekoncentriral, zato se je nekontrolirano, v hipu svoje poštenosti odzvala in v plašnosti kar izstrelila odgovor.

»Kako pa veste, da imam flaško žganega v izplakovalniku veceja?«

»Gospa, nasedli ste mi, saj to so stare finte, poznam jih še več. Naredil sem mali test. Povejte mi, ste nagnjeni k pitju žganih pijač,«

in se je držal na smeh.

»Saj sem vam povedala, da se ne opijam. Imam pa flaško žganega v izplakovalniku veceja, da naredim kak šluk za tolažbo, kadar sem v stresu in imam težave, tudi s hudobnimi sodelavci, kar sem vam že povedala.«

»Ste pripravljeni priznati, da ste zasvojeni z alkoholom. Priznanje je nujno za vašo nadaljnjo obravnavo?« Stopil je do nje, se nagnil k obrazu in ji naročil, naj dahne vanj.

»Zakaj vam pa še sedaj zaudarja po alkoholu iz ust? Sicer sem to že prej vonjal. V času najinega razgovora ste bili zelo neiskreni.«

»Vse sem vam po pravici povedala. Sicer pa tudi vam zaudarja iz ust, zato pa smrdi po celem prostoru.« Vstala je, zaloputnila z vrati in odšla.

Čez čas je bila invalidsko upokojena, do odhoda v pokoj pa med sodelavci ni bila več Frančiška, ampak Poscana Šiška.

Receptura - musaka

BESEDILO: DIMITRIJ OVNIČ IN ŽELJKO TAMŠE

Spoštovani sodelavke in sodelavci, tokrat bomo kuhali musako, ki jo odlično pripravijo v naši kuhinji. Musaka je preprosta jed, ki vam ne bo vzela veliko časa, je pa zagotovo lahko prav tako praznična.

Sestavine, postopek in delo:

Mesna musaka:

- ▶ 80 litrov krompirja
- ▶ 19 kg svinjskega mesa
- ▶ 5 kg pelatov
- ▶ 8 kg čebule
- ▶ česen, sol, poper, lovorov list, kumina

Zelenjavna musaka: Namesto mesa uporabimo 5 kg zamrznjenih gob in 2 kg zamrznjenih bučk.

Priprava:

Pražimo čebulo, meso oz. zelenjavo, pelate, solimo ter popramo. Po praženju pustimo, da se pripravljena masa ohladi.

Krompir olupimo in nalistamo. Posolimo. Dodamo kumino in nekaj olja. Premešamo.

Na pekač naložimo plast krompirja, nato plast mesa in ponovno krompirja. V naši kuhinji jo dajo v konvektomat in pečejo uro in pol (doma jo damo v pečico). Po dobri uri pečenja jo premažejo z royalom (za našo lazanjo potrebujemo 3 kg kisle smetane in 60 jajc). Tako pripravljeno lazanjo še zapečejo.

Opomba: Količine so preračunane za 144 povabljenecv na vašo božično večerjo. Pa dober tek!

Sudoku

			9		1	7		3
					8		1	
				7	5	9		
5	8		3			1	2	
4								5
	2	7			9		4	6
		1	8	9				
	3		7					
9		8	5		4			

*Želimo vam, da bi se vam uresničile vse želje, pričakovanja in sanje, tudi tiste, ki ste jih postavili visoko nad oblake.
Srečno 2018!*

KOLOFON

Odgovorna urednica: Helena Slemenik

Oblikovanje: Revolver d. o. o. / Tisk: SIJ Zip Center d. o. o. / Naklada: 1000 izvodov / Lektoriranje: Urša Stani / Fotografije: Arhiv Splošne bolnišnice Slovenj Gradec, Helena Slemenik, Tomi Merčnik, Aljoša Vrhovnik, avtorji člankov

Izdajatelj in naslov uredništva: Splošna bolnišnica Slovenj Gradec, Gosposvetska ulica 1, 2380 Slovenj Gradec, T : 02 88 23 420

ISSN: 1855-3826, Oglasno trženje: Helena Slemenik